

Церемонии

Съдържание

1. Източен католицизъм.....	3
1.1 Въведение	3
1.2 Голямо благословение на водите	4
1.3 πάντα κλίσε (= дълга и древна християнска молитва) на Успение	6
1.4 Celebrating the Saint Apostles Peter and Paul.....	7
2. Юдаизъм.....	9
2.1. Въведение	9
2.2. Шавуот.....	9
2.3. Суккот	11
2.4. Рош Хашана.....	13
3. Римокатолицизъм	16
3.1. Измиване на краката	17
3.2. Кръщение	19
3.3. Среднощна литургия.....	22
4. Източно православие	24
4.1. Въведение	24
4.2. Божествена литургия	26
4.3. Великденско бдение.....	29
5. Ислям	35
5.1. Въведение	35
5.2. Петъчна молитва.....	36
5.3. <i>Laylat al-Qadr</i> (Нощта на декрета)	38
5.4. <i>Hajj</i> (Hadj, поклонение в Мека)	39
6. Англиканство и протестантство	42
6.1. Англиканство.....	42
6.1.1. Покръстване и кръщение.....	42
6.1.3. Сватби	44
6.2. Протестантство	47
6.2.1. Кръщение	47
6.2.2. Бебешки посвещения.....	49
7. Други големи религии	51
7.1. Будизъм.....	51
7.1.1. Медитация.....	51
7.1.2. Мандала	52
7.1.3. Будистки обичаи.....	52
7.2. Индуизъм	54
7.2.1. Индуски бебешки обреди	54

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

7.2.2. Сватбени церемонии	54
7.2.3. Ритуали при смърт	56
7.3. Сикхизъм	59
7.3.1. 5те К	59
7.3.2. Церемония по даване на име.....	61
7.3.3. Сватбена церемония	61

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

1. Източен католицизъм

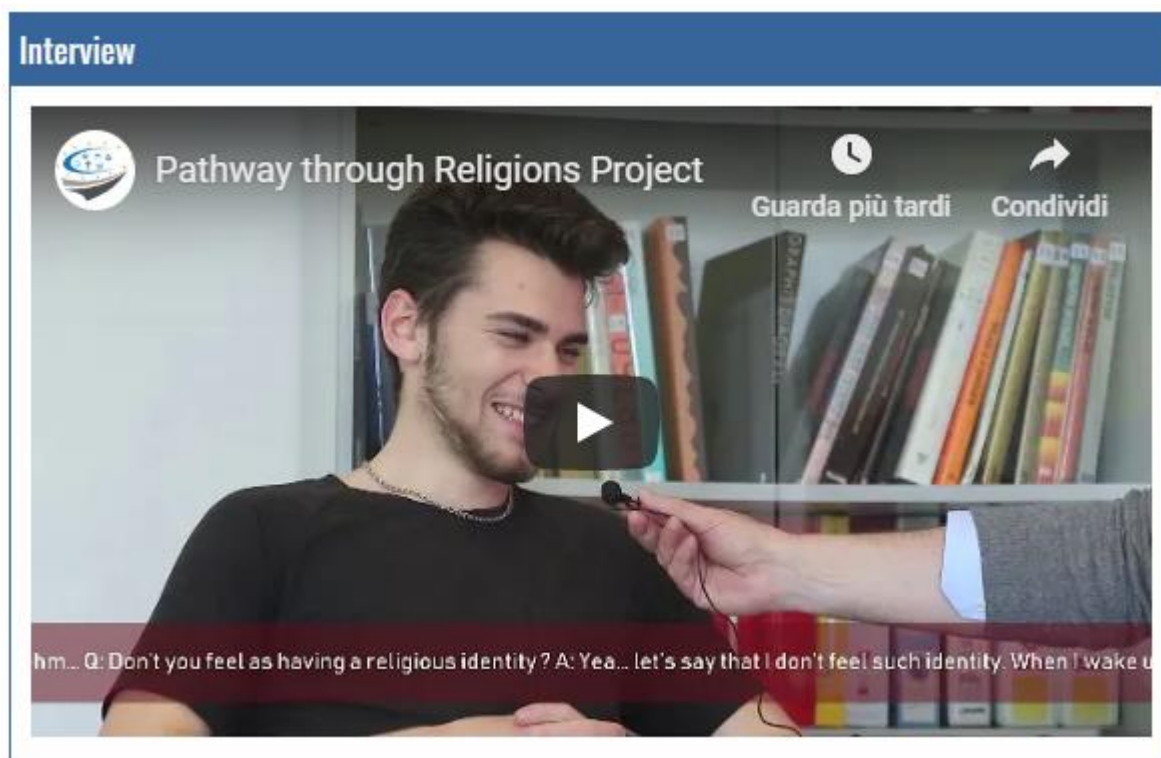
1.1 Въведение

Литургичните ритуали на Източните католически църкви следват григорианския календар, приет от Католическата църква през 1582 г., но са запазили формата на церемониите, които са се празнували в единната църква, преди Великата схизма от 1054 г., така че те често са еднакви с онези, които празнуват православните, дори ако същите следват - поне частично - юлианския календар.

Най-важният литургичен ритуал е Божествената литургия; византийската традиция признава три форми на Божествена литургия: тази на св. Йоан Златоуст, на св. Василий и на пред-осветените.

- Божествената литургия на св. Йоан Златоуст се отслужва ежедневно през цялата година.
- Литургията на св. Василий се отслужва на Коледа, на The liturgy of St. Basil is celebrated at Christmas, на Богоявление, всяка неделя на Великия пост, на Велик четвъртък, на Великден и в деня на св. Василий.
- Литургията на пред-осветените се отслужва всяка сряда и всеки петък от времето на Великия пост, без освещаване, защото хлябът е осветен от предишната неделя.

Други важни церемонии са литургията на часовете, процесиите и благословиите, които винаги са свързани с паметта на Христос, на Дева Мария и на светиите, според датите на литургичния календар.

1.2 Голямо благословение на водите

Тази церемония (обща за Православните и Източно католическите църкви) се състои на бти януари, деня на който се отбелязва Богоявление и явлението на Спасителя Исус Христос, след приключването на Божествената литургия или след вечерната. Оформя се шествие за излизане до чешмата пред църквата, или до реката или морето, или до задната част на църквата, където е подготвена опора с голям контейнер, пълен с вода за благословение. По време на шествието се пеят химни, дяконът изрича на глас молитва, а свещеникът изрича други молитви с нисък глас. Когато дяконът свърши, свещеникът изрича молитва на глас, а след това три пъти потапя кръста във водата, държейки го с ръцете си заедно с китката ароматни билки, докато прави това той три пъти пее химн, последван от хор. След това всички присъстващи на церемонията идват и целуват Светия Кръст, държан от служителя, докато последният поръсва със святата вода главата на всеки един от тях. Накрая се пее заключителен химн.

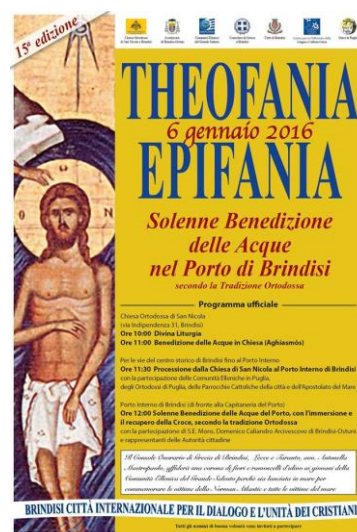
Снимка от ритуала, изпълнен във Фанар, Истанбул, Турция

Символите, които присъстват в този ритуал, са три: кръст, вода и ароматни билки. Кръстът показва божествеността на Христос, който освещава водите на р. Йордан в деня на своето кръщение; водата представлява пречиштането на вярващите, поради което те са поръсени от празника; ароматните билки напомнят на онези, които според традицията са се появили на мястото на разпятието.

Религиозната стойност на ритуала е по същество умиротворяваща, защото тя е поставена в началото на годината и според гръцката традиция на този ден "небесата са отворени", за да посрещнат светите желания на вярващите.

Участието на вярващите е много голямо, отчасти защото някои трябва да носят богослужебни обекти в шествието (икони, свещи, тамян), а вярващите мъже трябва да извадят кръста, след хвърлянето му в реката или морето.

Ритуалът се изпълнява на открито, дори и понякога освещаването да се случва само вътре в храма; ритуалът е също предизвикателство, защото в Източна Европа в началото на януари времето често е мразовито и водите са замръзнали.

Свещен същет в Brindisi, Италия

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Снимки

Снимки от ритуала в Лессо, Италия

Снимки от ритуала в Лессо, Италия

Снимки от ритуала в Радиа, Италия

Видео материали

Ритуал с благославяне в S. Maria в Cosmedin, Рим, Италия

Ритуал в Украинската католическа църква във Флоренция

*Ритуал в Православната църква във
Флоренция*

Ритуал в Будапеща

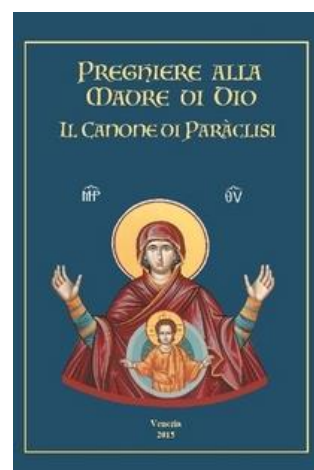
Ритуал в Православната църква в Палермо

1.3 пάνα κλίσε (= дълга и древна християнска молитва) на Успение

Византийската преданост към Божиата Майка (Theotòkos) широко се изразява в литургичното богослужение и особено в някои композиции.

Един от тях, параклетичният Канон (молитва към Божиата майка), съставен около 9-ти век, е текст на преданост, широко разпространен в Източното християнство, и представлява съществена част от пάνα κλίσε, литургията в чест на Божиата майка, използвана във времена на трудности или голяма скръб и обикновено пеена по време на Великия пост на Успение, това е всеки ден в двете седмици преди великото отбелязване на Успението. Структурата и организацията на празника са доста сложни и варират в зависимост от местата и обстоятелствата, но в центъра на литургията все още стои Параклетичният Канон, съставен от девет оди, преплетени с молитви.

В края на Параклиси, вечерта на 14 август, в ковчег се поставя специална икона, изработена от бродирано платно, наречено "епитафия" (= епитаф), представляващо спящата Богородица, за да символизира покривалото на Девата и носена в шествие.

*Cover of an Italian edition of
the Paracletic canon*

Снимки

Източно католически и латински свещеници откриващи процесията на Успения в Montebello Ionico (CS)

Епитаф в Greek Papal Seminary

Съвременен епитаф (21 век)

Православен епитаф (19 век)

Видео материали

Процесията на Успение в Macchia Albanese (CS)

Празникът на Свети Петър и Павел е един от дванадесетте най-важни празници на богослужебния календар на Източните църкви и затова има конкретна организация. В края на литургията и на вечерната иконата на двамата светии, която в някои общности се носи в процесия, се представя на почитането на вярващите.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Празникът и възпоменанието на апостолите Петър и Павел се празнуват с Божествената литургия на Свети Йоан Златоуст, която се провежда сутринта на празника и е предшествана от утринна (ортосхема) служба. Голяма вечерня се провежда вечерта преди деня на празника.

Източни икони на светите апостоли Петър и Павел

Източните църкви представят и признават важноста и известността на апостолите Петър и Павел по красив начин чрез икона, на която двамата апостоли стоят заедно и държат образ на Църквата.

Двамата апостоли, избрани от Бог, са от изключително значение за установяването и развитието на ранната Църква чрез тяхната смелост, духовна сила и мъдрост. Така те са разпознати като „стълбове“ на църквата, дали всичко от себе си, дори живота си, за христовата вяра.

Процесия на светите апостоли Петър и Павел (латинска църква)

Начало на византийското честване на Св. Петър и Павел

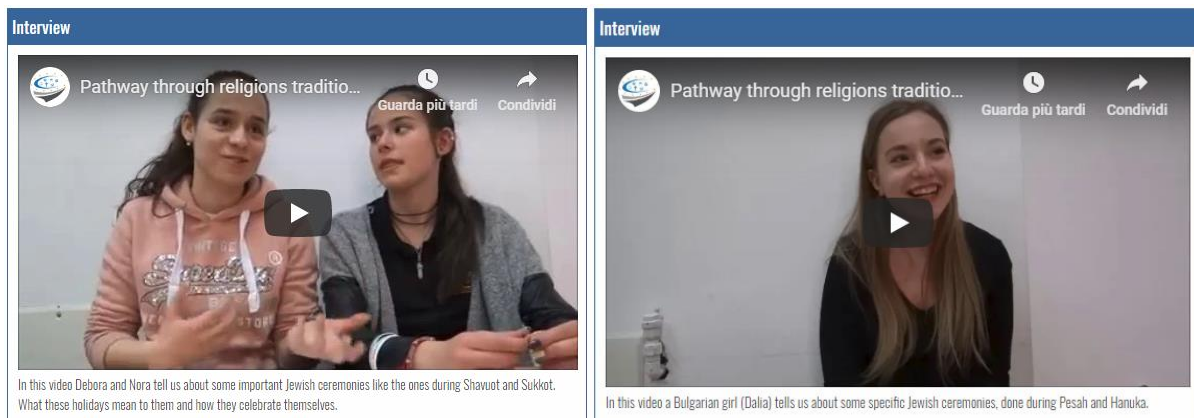
В иконата

апостол Павел, великият мисионер на ранната Църква, държи книга на Евангелието, докато апостол Петър предлага благословение с дясната си ръка. На върха на иконата има полукръг, представящ божественото царство. В полукръг се простират лъчи, които представят благословиите и присъствието на Бог заедно с двамата му избрани вестители на истинската вяра.

2. Юдаизъм

2.1. Въведение

В тази глава можете да намерите информация за еврейските церемонии - главата представя информация за Шавуот, Суккот и Рош Хашана. Церемониите са важна част от всяка култура. Ако Рош Хашана е доста популярен, защото можете да намерите подобни празници в много религии и култури, Шавуот и Суккот не са толкова популярни, а са два от най-важните празници през годината и са свързани с много специфични традиционни церемонии, съхранявани с векове.

2.2. Шавуот

От всички еврейски фестивали в календара Шавуот не е най-известният. Но това е едно от трите големи годишни тържества и се провежда в продължение на един до два дни в началото на лятото, което се пада на шестия ден от еврейския месец Сиван. Фестивалът отбелязва обявяването на 10-те заповеди на Тората, а на английски го наричат празника на седмиците (самата дума Шавуот означава „седмици“).

Шавуот има двойно значение. Той отбелязва така важната жътва на пшеницата в Израел (Изход 34:22) и отбелязва годишнината от деня, когато Бог е дал Тората на израелския народ, събран на планината Синай, въпреки че връзката между даването на Тората (Матан Тора) и Шавуот не е изрично посочена в библейския текст.

Празникът е един от Шалос Регалим, трите библейски фестивала за поклонение. Думата „Шавуот“ означава седмици и тя бележи края на преброяването на Омера. Неговата дата е пряко свързана с тази на Пасхата; Тората налага седемседмичното броене на Омера, което започва от втория ден на Пасхата, за да бъде незабавно последвано от Шавуот. Това броене на дни и седмици се разбира като израз на очакване и желание за даване на Тората. На Пасхата, израилтяните бяха освободени от робството им пред Фараона; на Шавуот им бе дадена Тора и

Весело отбелязване на Шавуот с използване на помощни материали символизиращи началото на жътвата в земята на Израел

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

станаха народ, отдаден на служба на Бога. Яхрейта на цар Давид традиционно се наблюдава на Шавуот. Хасидите също спазват годишнината от смъртта на Baal Shem Tov.

Шавуот е един от по-малко познатите еврейски празници сред светските евреи в еврейската диаспора, докато тези в Израел и православната общност са по-наясно с него. Според еврейския закон Шавуот се празнува в Израел един ден, а в диаспората два дни.

Реформисткият Юдаизъм празнува само един ден, дори в диаспората.

В библията, Шавуот се нарича Фестивал на седмиците (Hag ha-Shavuot, Изход 34:22, Второзаконие 16:10);

Фестивал на жътвата (Hag ha-Katsir, Exodus 23:16), и Ден на първите плодове (Yom ha-Bikkurim, Numbers 28:26).

Талмудът нарича Шавуот Ацерет (буквално, "въздържане" или "задържане"), като се позовава на забраната за работа и на приключването на празника и сезона на Пасхата. Тъй като Шавуот се появява 50 дни след Пасхата, елинистичните евреи му дават името "Петдесетница" ("петдесетия ден").

Фестивалът отбелязва годишнината от деня, в който Бог е дал Тората на цялата нация на Израел, събрана на планината Синай, и отбелязва началото на жътвата на пшеницата в Израел. Денят обикновено е белязан от консумацията на млечни продукти и риба, защото преди Бог да даде своите заповеди, неговите поклонници не са били сигурни какъв вид месо ще им бъде разрешено да ядат. Сред консумираните млечни ястия са чийзкейк, палачинки със сирене, кнедли със сирене и самбусек.

Зеленината и цветята често се използват за украса на домовете по време на Шавуот, защото се смята, че планината Синай е била разцъфнала в очакване на Божиите думи. Освен това през цялата нощ в синагогите има изучаване на Тора, плюс четения от Книгата на Рут и литургично стихотворение, наречено Akdamut.

Цветята и зеленината са ключови в символизма на празника (Шавуот)

Снимки

Празнуване на Шавуот в Наблус, Западния бряг, Палестина

Шавуот, Kibbutz Gan-Shmuel, Израел

Етиопски еврейски момичета, облечени в традиционни бели рокли, държат кошница с плодове и зеленчуци в очакване на Шавуот

Видео материали

Церемонията за Шавуот в Moshav Bilu, Израел на 4 юни 2014г.

Шавуот първи плодове/Двойни хлябове

2.3. Суккот

Суккот (празник на колиби или шатри) е едно от трите библейски поклонения, известни като Шалosh Регалим. Това е селскостопански фестивал, който първоначално се счита за благодарност за реколтата от плодове. Суккот (сукка) са структури, подобни на колиби, в които са живели евреите през 40-те години на пътуване през пустинята след изселването от Египет. Като временно жилище сукката също символизира крехкостта на цялото съществуване и затова Суккот е време да оценим подслона на нашите домове и тела.

Суккот се отбелязва на първо място чрез изгрждане на сукка. От евреите се иска да се хранят в сукка в продължение на 8 дни (в Израел 7 дни), а някои дори спят там през цялата продължителност на празника. Сукката бива украсена и първият ден от празника се счита за свят ден, в който повечето форми на труд са забранени. Според равините *arbat ha'minim* (четирите вида) трябва да бъдат събрани и разнасяни по време на празника. Става въпрос за четирите вида растения, споменати в Библията, като версията на

Марокански евреи и израелски евреи туристи участват в религиозна церемония за отбелязване на Суккот

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

равините съдържа: етрог (плод от цитрусово дърво), лулав (палмово листенце), хадас (листа от мирта) и арава (листа от върба). Тази церемония на разнасяне се е изпълнявала в Храма в древния свят.

По еврейския календар, Суккот започва на 15-ти Тишрей и продължава до 21-ти Тишрей.

Седмият ден на Суккот се нарича Ошана Рава. В този ден в синагогата евреите обикалят стаята седем пъти, докато се провеждат *arbat ha'minim* и се четат специални молитви.

Няма специални Суккот храни с изключение на пълнените кнедли **kreplach**. Вдъхновението за храните, приготвяни на Суккот може да дойде от селскостопанския произход на празника и ястията може да включват пресни плодове и зеленчуци или други продукти от жътвата. Разбира се Разбира се, халу, пилешка супа и кугели са традиционни еврейски храни, които могат да се сервират на Суккот (както и по всяко друго време на годината).

Ултра-религиозни евреи посещават молитвите, държейки палмово листче, обвързано с две други клонки, и плодовете на етрогско дърво, в Белзката ешива по време на еврейския празник Суккот в Ерусалим. Едноседмичният празник отбелязва библейската история за израилтяните 40 години скитане в пустинята и украсени хижи се издигат извън религиозните домакинства като символ на временен подслон.

Снимки

Последен ден на Суккот - Западна стена

Празнуване на Суккот жътва

Четири плода, споменати в Библията, се ядат в Суккот. Растенията са "етрог" (плод на цитрусово дърво), "лулав" (зрял, затворен лист от палмово дърво) "хасас" (листа от мирта) и "арава" (листа от върба). Равините са диктували, че четирите вида трябва да се държат заедно и да се размахват.

Видео материали

Това видео показва отбелязване на Суккот.

Това видео показва откриващата церемония

2.4. Рош Хашана

Рош Хашана (от еврейски „глава на годината“), известна като еврейската Нова година, поставя началото на големите празници, време на размисъл, благотворителност и нови начала в еврейския календар. ... Рош Хашана се пада на различен ден всяка година, обикновено е през септември. Двудневният празник започва по залез слънце вечерта преди първия пълен ден. Терминът "Рош Хашана" в сегашното му значение не се появява в Тората. Левит 23:24 се отнася за празника на първия ден от седмия месец като "Зихрон Теруа" ("Мемориал [с] издуване на роговете"); същото се споменава в същата част на Левит като (шабат шабатон) или предпоследен съботен или медитативен ден на почивка, и "свят ден на Бога". Същите тези думи обикновено се използват в Псалмите за позоваване на помазаните дни. Числа 29:1 нарича празника Йом Теруа („Деня на надут рог“) и символизира редица предмети, като например Исааковото привързване, чрез което вместо отец Исаак се жертва овен. Произходът на еврейската Нова година е свързан с началото на икономическата година в земеделските общества на древния Близък Изток. Новата година е началото на цикъла на сеитба, растеж и жътва; реколтата е белязана от неин собствен набор от големи селскостопански фестивали.

Важно за Рош Хашана е да се чуе звука на шофара, рога на овена. Мицва е да се чуе шофарът и на двете сутрини на празника (освен ако първият ден е Шаббат, в който случай шофара се надува само на втория ден). Първите 30 надувания на шофара се правят след четенето на Тора по време на сутрешната служба, а 70 се правят по време на (и веднага след това) Мусафсервиза. За някой, който не може да дойде в синагогата, шофарът може да бъде надут

Празник Рош Хашана

Ташилският обичай на Рош Хашана. Думата „Ташлик“ означава „Ще отхвърлите“. В този контекст тя се отнася до обичай, датиращ поне от XIV век, но вероятно много по-рано, въз основа на Последни стихове от Книгата на Муха (Михей) 7: 18-20.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

извънредно до края на деня.

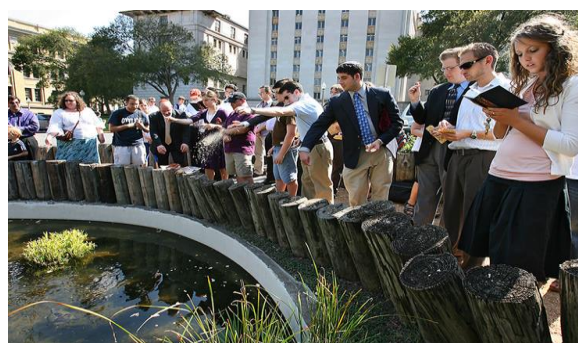
Както и при всички други важни еврейски празници, жените палят свещи всяка от вечерите на Рош Хашана и рецитират подходящи молитви. На втората вечер, (или след падане на нощта още първата вечер) е важно да се ползва запален пламък. Хората мислят за нов плод, който ще хапнат (или дреха, която носят) докато казват Shehechyanublessing. Те ядат празнични ястия всяка вечер и всеки ден от празника. Както и на всички други празнични трапези, започва се с рецитиране на **Kiddush** над виното и казване на молитва над хляба. Хлябът (който традиционно се пече на кръгли самуни и често се поръсва със стафиди) се потапя в мед вместо в сол, изразявайки желанието за сладка година. Това се прави на Рош Хашана, Шаббат Шува (Шаббат пред Йом Кипур), в храната преди Йом Кипур и по време на Суккот.

Когато някой срещне евреин в първата нощ на Рош Хашана, пожелава му/й "Нека бъдете вписани и запечатани за добра година". При среща след първата нощ, желанието е "Добър вписване и запечатване [в книгата на живота]"(. Голяма част от деня се прекарва в синагогата. Вечерните и следобедните молитви са подобни на молитвите, казани на редовните служби. Въпреки това сутрешните служби са значително по-дълги. Празникът за молитви, наречен мачзор, съдържа всички молитви и четения на Тора за целия ден. Най-значимото допълнение е церемонията по шофар.

Снимки

Време е за размисъл и покаяние и се нарича "ден на съда" или "ден на покаяние". Един от най-значимите ритуали на празника е надуването на шофара или рога на овен. Той се използва като призив за покаяние по време на Великите свети дни.

Ритуалът Ташлик – символично изхвърляне на греховете.

Празнуване на Рош Хашана в храм Израел в Маями.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Видео материали

Това видео дава някои практически стъпки за отбелязването на Рош Хашана.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

3. Римокатолицизъм

Религиозните церемонии са дейности, които се провеждат или спазват по време на най-важните или значими религиозни събития в живота на индивидите или общността.

В случая на римокатолицизма церемониите могат да отбележат важни моменти от годината, например с среднощна литургия, бдението на Петдесетница, Великденското бдение, или важни моменти от живота на хората, например Седемте тайнства, като кръщението или сватбата. Други видове церемонии включват по-чести или редовни събития, като например седмичната главна литургия.

Седемте тайнства, произхождащи от действията на Исус Христос и официално кодифицирани през 16-ти век със Съвета на Трент, са едни от най-важните церемонии за хората, тъй като те са предназначени да обозначават и насочват Божията благодат.

Седемте тайнства включват:

- Кръщение (възраждане и посвещение в църквата, обозначено от външния знак на водата), Потвърждение (за укрепване и утвърждаване на Кръщението) и Евхаристия (централен акт на християнското поклонение), които са тайнствата за посвещение
- помирение (духовно изцеление чрез изповед) и помазване на болните (или крайно помазване, запазено за хора, които са или може да са близо до смъртта), които са тайнства на изцелението;
- и свещени заповеди (чрез които хората могат да се поставят в служба или на Църквата, като станат свещеници, епископи или дякони) и брака (брака), които са тайнствата на служене.

В допълнение, някои пасажии в живота на отделния християнин са белязани от празнуване и специални служби. Те включват Кръщение или раждане в християнската църква; Информирано потвърждение за членство в църквата; сватби; и погребения.

3.1. Измиване на краката

Една от най-впечатляващите традиции на Страстната седмица е „измиването на краката“ на масата на Великия четвъртък.

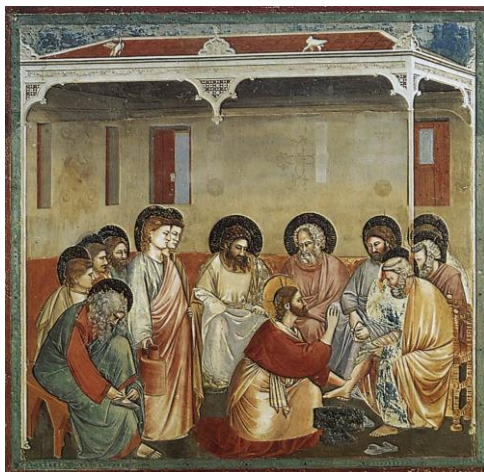
На Тайната вечеря Исус е „домакин“, а апостолите „гости“. Според традициите измиването на краката на уморените пътници е работа, делегирана на нееврейски роб от домакина. Това не се е очаквало дори и от роб от еврейски произход. Домакинът на вечерята със сигурност не би се принизил до там сам да изпълни тази унижителна задача. Краката на пътниците в древна Палестина са били обути в сандали и заради това са били мръсни от пътуване по черни пътища. Обаче, както казва св. Павел: «Христос Исус, който въпреки че беше в Божията форма, не смяташе равенството с Бога за нещо, което да бъде схванато, а го изрази, като прие формата на слуга» (Фил. 2, Самият Исус ни казва, че «първият ще бъде последен» (Мат. 20,16) и в измиването на краката той показва готовността си да поеме работата на последния и най-низкия.

Причината, поради която Исус измива краката на своите ученици, е да им предложи пример, който да последват. Те трябва да приемат да са смирени по всяко време и да служат един на друг. Както пише Св. Августин: «като [човекът] беше изгубен, като имитира гордостта на измамника, нека сега, когато бъде открит, да имитира смирението на Изкупителя».

Обредът се изпълнява от свещеника по време на честването на литургията в Коена Домини. През 2014 г. папа Франциск издава указ за преразглеждане на правилата за традиционния ритуал за измиване на краката на Велики четвъртък, заявявайки, че обредът вече не трябва да се ограничава само до мъже и момчета, а трябва да включва и жени и млади момичета. Участниците в церемонията, се казва в указа, трябва да бъдат представителни за цялата общност. Промяната, пише Франциск, е „опит за подобряване на метода на изпълнение, за изразяване на пълния смисъл на жеста, изпълнен от Исус на Тайната вечеря, неговия дар от самия него,, до края “за спасението на света, безгранична благотворителност“.

Обяснявайки смисъла на тази церемония, папата казва: «говори за служене, за това, че Исус дава пример на учениците чрез измиване на краката им. Измиването на краката един на друг означава приветствие, приемане, обичане и служене един на друг. Това означава да служим на бедните, на болните и на отхвърлените, на тези, които ни се струват трудни, на тези, които ни дразнят“.

Снимки

Гиото, Христос измива краката на учениците, Падуа, параклис Скровени, 1303-1305

След сцената на предателството на Юда на триумфалната стена на арката, историята продължава на долното ниво, откъм прозореца (дясната страна) на параклиса. Тук имаме симетрична аранжировка (сцена на открито, оградена от две закрити сцени) на сцени от Страданието на Христос - Последната вечеря, Измиването на краката, Целувката на Юда, Христос пред Кайафа и бичуването. Подробностите са много точни, особено интензивността на размяната на погледи между Исус и Петър.

DUCCIO DI BUONINSEGNA, Последна вечеря и измиването на краката, Сиена, Museo dell'Opera Metropolitana del Duomo, 1308-1311

Измиването на краката и последната вечеря са авторски творби на Duccio di Buoninsegna, принадлежащи към регистъра на *Maestà of the Duomo of Siena*. Двете творби са нарисувани на едно пано и представят две теми, които в своето единство изразяват същността а Светия четвъртък. Историята за измиването на краката се разказва само в евангелието на Св. Йоан.

JACOPO COMIN наричан TINTORETTO, Исус мие краката на своите ученици, Мадрид, музей Prado, 1548-1549

Исус, който мие краката на своите ученици е любима тема за Tintoretto и съществуват поне шест известни негови творби по темата. Тази история от Новия Завет (Йоан 13,1-20) призовава за сложен образ с много герои в различни пози и движения, а разнообразието и предизвикателството привличат. Когато се гледа отдалеч, картината е изключително последователна. Мъртвите пространства между героите изчезват и композицията изглежда подредена по диагонал, който започва с Христос и Св. Петър и продължава по масата, с апостолите около него, за да завърши в Арката зад канала.

SIEGER KÖDER, Исус мие краката на Петър,

В тази картина Зигер представя измиването на краката заедно с елементи хляб и вино. Позата на Исус е многозначителна; той се е привел, за да служи на друг. На платното са възпроизведени драматизма и интимността на срещата между Исус и Петър, както е представена в евангелието на Св. Йоан.

POPE FRANCIS, Церемония за измиване на краката на Велики Четвъртък, Рим, храм "Our Father" Rebibbia New Complex District Prison, 2 април 2015г.

По време на Велики четвъртък на Господната вечеря. Папа Франциск изми краката на 12 затворници и едно малко дете, което живее със затворената си майка. «Исус не се уморява да обича никого, той обича всички нас» толкова много, че даде живота си, за «да ни даде живот, за всеки от нас... за вас, за вас, за мен, за тях», - каза той, като посочи затворниците, събрани в параклиса „Отче наш“ в римския комплекс „Ребибия“.

Видео материали

Исус измива учениците на краката - В тази сцена от „Страстите Христосви“ Исус гледа към краката на един от мъжете, които го бият ... и си спомня предишната нощ, когато е измил краката на всеки ученик. Дори Юда ... И Той казва: "Аз ви дадох пример."

По време на специална юбилейна аудиенция папа Франциск обяснява значението на жеста на Исус за измиване на краката на неговите ученици.

3.2. Кръщение

В християнството кръщението е тайнство за допускане до църквата, символизирано от изливането или пръскането на вода по главата или чрез потапяне във вода. Церемонията обикновено е придружена от думите «Аз ви кръствам в името на Отца и на Сина и на Святия Дух». В учението, произхождащо от Св. Павел, то означава изтриване на миналите грехове и прераждането на индивида в нов живот.

Добре известно е, че измиването или къпането е било често срещано явление в повечето древни народи като подготовка за молитви и жертви или за изкупление на греха. В топлите страни тази връзка вероятно е дори по-тясна, отколкото в по-студените климатични условия; и следователно честотата на измиване в религиозните обреди на изток.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Ритуалното потапяне традиционно е играло важна роля в юдаизма, като символ на пречистването (в миква, постменструална или ритуална баня, използвана от жените) или като символ на посвещение (в ритуали на приемане на вярата, придружени от специални молитви). Според Евангелието Йоан Кръстител кръсти Исус. Започвайки от втория век, допустимият минимум за валидно кръщение изглежда е използването на вода и призоваването на Троицата.

Първоначално за кръщението са използвани малки, кръгови римски сгради, които са били предназначени за религиозни цели, но тъй като първоначално кръщението е извършвано само на три празника, Великден, Петдесетница и Богоявление, разширяването на по-старите римски сгради е било необходимо за приспособяване към нарастващия брой приели вярата. Новата баптистерия обикновено е осмоъгълна в план, визуална метафора за номер осем, която символизира в християнската нумерология ново начало. Тъй като осем следва "пълното" число, седем, така че началото на християнския живот следва кръщението. Обикновено баптистерията е покрита с купол, символ на небесното царство, към което християните напредват след първата стъпка на кръщението.

Кръщението в името на Отца, Сина и Светия Дух е ритуалът, чрез който хората се приемат в Христовата Църква. Това е публичното изповядване на вярата и ученичеството.

Гръцката дума „да кръстим“ означава „да се потопи“. Къпането с вода изразява преминаването от едно състояние в друго, това е знак за пречистване, за ново начало. По силата на Светия Дух кръщението ни потапя в смъртта и възкресението на Господа, удавяйки „стария“ човек, доминиран от греха, който го отделя от Бога, и раждайки новия човек, пресъздаден в Исус. , Символите на Кръщението са: вода, два вида масло, кръщелна дреха и свещ. Водата е символ на божествения живот, благодат, ново раждане, растеж, сила, освобождение, очистване и завет.

Маслото на катехумените представлява спасението, както и силата, която идва от Христос, Спасителя. Свещеният Христос представлява спасение, участие в святостта на Христос, в Христовото тяло и дял във вечния живот.

Облеклото за кръщение е бяла дреха, носена от началото на ритуала или дадена след изливане или потапяне. Това е външен знак за християнското достойнство на човека. Той също така означава, че човекът е станал ново творение и е обгърнат от Христос.

Кръщелната свещ е запалена от Великденската свещ. Свещта представя възкръсналия Исус, който е светлината на света (Йоан 8:12). Исус е светлината, която води всеки кръстен човек. Той също така представлява пламъка на вярата, който трябва да се запали ярко.

Снимки

MARKO IVAN RUPNIK, - CENTRO ALETTI, Кръщение, 2016, Church of Saints Cosmas and Damian, Concorezzo (MB).

Този, който е роден в конюшня, обожаван от влхвите, с кръщение в река Йордан, приема състоянието на грешниците, позволява да се обедини с тях, приемайки състоянието на Божия Агнец, че със смъртта "отнема греха на света" (Ин. 1, 29). По тази причина тялото на Исус е изобразено като мъртво, като място в гробницата и протегнатите ръце изглеждат неподвижни.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

ANDREA DEL VERROCCHIO, LEONARDO DA VINCI и други, Кръщението на Исус, 1475-1478, Галерия Uffizi във Флоренция.

На бреговете на река Йордан в Палестина Исус бива кръстен от Св. Йоан, който намокря главата на Христос с вода. Св. Йоан Кръстител държи тънък кръст и свитък, изписан с обявяването на пришествието на Спасителя: ECCE AGNUS DEI [QUI TOLLIT PECCATA MUNDI] ("Ето Божият Агнец, който отнема греха на света" Йоан 1, 29). На събитието присъстват и два ангела на колене, единият от които държи дрехите на Исус.

Обикновено в студията на художниците от 15-ти век, майсторите са проектирали творбите, оставяйки вторичните части да бъдат рисувани от ученици и сътрудници. Вероятно и тук върху творбата е работил още един по-стар художник.

Неонова баптистерия, 4ти век, Равена.

Основана от епископа Урсус, следователно след 396 г. тя е построена преди прехвърлянето на столицата от Милано в Равена. Баптистерията, чийто под е доминиран от мраморна арка, е известна с мозайките в купола, поръчани от епископ Неоний. Централната мозайка представлява кръщението на Христос, изобразено като млад човек, потопен до бедрата в чистите води на река Йордан. Това е една от най-старите мозаечни сцени на Христовото кръщение, разположена в монументална сграда.

Кръщението на Св. Йоан, 2ти век, Флоренция.

Баптистерията на Сан Джовани, една от най-древните църкви във Флоренция, се намира срещу градската катедрала, църквата Санта Мария дел Фиоре. Осмоъгълна по план, тя е изцяло облечена в плочи от бял каррара и зелен мрамор Прато. Тя е покрита с купол от осем сегмента, разположени върху периметърни стени, но куполът не може да бъде видян отвън, защото е скрит от стените, повдигнати над аркадата на второто ниво и увенчан с плосък пирамидален покрив.

Кръщение за възрастни.

Възрастните, които искат да бъдат кръстени, обикновено получават кръщение на Великата събота по време на Великденското бдение. Енориите посрещат тези нови католици чрез обредите на християнското посвещение на възрастните.

Видео материали

Католическата църква „Св. Михаил“: Кръщение - Представяне на ритуал на кръщението и неговото значение

На 4 април 2015 г. на Великденското бдение, о. Джон Рикардо кръщава девет души в Римската католическа църква в храма "Нашата Богородица на добрия свет" в Плимут, Мичиган.

3.3. Среднощна литургия

Римокатолическата църква има четири литургии за Коледа: Коледното бдение и среднощната литургия на 24 декември, както и литургия на разсъмване и литургия през деня на 25 декември.

От тях най-важна е Среднощната литургия, която празнува раждането на Исус Христос. Тя традиционно се провежда около полунощ, когато Бъдни вечер преминава в Коледа, но може да се проведе и по-рано, при което се нарича литургия през нощта.

Първоначално Среднощната литургия била последователност от три литургии (по традиция от 7 век). След 19-ти век тези литургии се прегрупират в една Среднощна литургия.

Можем да приемем Среднощната литургия като празник на преминаването от тъмнината към светлината. Наистина, тя може да бъде свързана с Исая 9: 1-6, където раждането на Христос е обявено чрез светлина в тъмнина: "Хората, които ходиха в тъмнина, видяха голяма светлина: тези, които живеят в земята на сянката на смъртта, върху тях свети светлината. [...] Защото за нас се ражда дете, на нас се дава син".

Папа Франциск коментира този пасаж по повод своята Среднощна литургия през 2013г. по следния начин: "Това пророчество на Исая никога не престава да ни докосва, особено когато го

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

чуваме в литургията на Коледната нощ. Това не е просто емоционална или сантиментална материя. Той ни движи, защото в него се изтъква дълбоката реалност на това, което сме: хора, които ходят, и навсякъде около нас - и вътре в нас - има тъмнина и светлина. В тази нощ, когато духът на тъмнината обхваща света, отново се случва събитието, което винаги ни удивява и изненадва: хората, които ходят, виждат голяма светлина. Светлина, която ни кара да се замислим за тази мистерия: тайната на ходенето и виждането."

Снимки

Папа Франциск почита фигурка на бебето Исус в началото на Коледната литургия в базиликата „Свети Петър“, Ватикана (24 декември 2017 г.)

Среднощна литургия във Витлеем

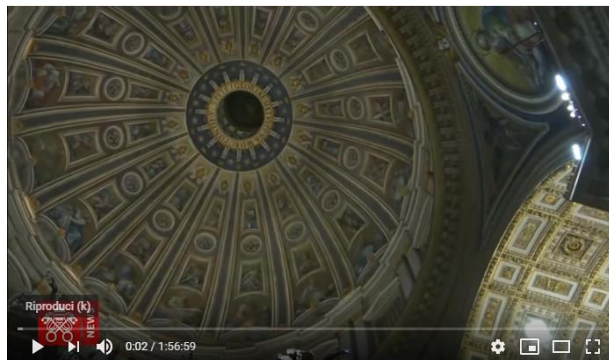
Снимка Donatus (Darko Tepert), CC BY-SA 2.5

Видео материали

Среднощна литургия в Ню Йорк

Снимка Patrick Sweeney, CC BY-SA 2.0

Пример за среднощна литургия: папска литургия от 2017г.

4. Източно православие

4.1. Въведение

Свещените ритуали на Източната православна църква са разделени на Божествени служби и тайнства.

Според православното богословие, целта на християнския живот е да постигне мистичен съюз с богословието. Този съюз се разбира като колективен и индивидуален. Всички православни церемонии и целият живот на църквата са подредени така, че да насочват вярващите към небесното.

Мистериите (известни също като тайнства) са установени от Господ Исус Христос. Обредните молитви и действията на отец се позовават на Божията благодат, която невидимо се проявява, очиства, подмладява, подкрепя, освещава и спасява. Катехизмите често ще говорят за седемте велики тайнства: Светото Причастие, кръщението, Миропомазването, изповедта, помазването, брака и ръкополагането.

Службите на църквата се провеждат всеки ден по църковния календар. Части от всяка служба остават фиксирани, докато други се променят в зависимост от предписанията за конкретния ден в различните цикли. Божественото служене се извършва в църквата и включва както духовенството, така и вярващите.

Богослуженията могат да бъдат извършвани само от мъже, надлежно подготвени, избрани и ръкоположени за това свято служение. Православната църква има три степени на духовенство: епископски, презвитериански и дякон.

Поклонението е свещено действие. Това създава необходимост от подходящо облекло. От първите години на християнството Църквата е създавала специални литургични облекла за свещениците. Тези роби символизират авторитета на църковните служители, които се молят за Божията благодат, проявена в свещенодействията; те са символ на йерархично служение.

Православната църква има три литургични цикъла:

- Ежедневен цикъл
- Седмичен цикъл
- Годишен цикъл

Има девет ежедневни молитвени сесии, които започват в залеза на слънцето. Традиционният дневен цикъл на служби е както следва:

Служба	Време	Предназначение
Вечерня	По залез	Прослава на Бог, създателя на света и неовото провидение
Вечерня	Преди лягане	Преборване на ада след смъртта на Христос
Среднощна служба	В полунощ	Среднощната молитва на Христос в Гетсимания; напомняне да бъдем готови за идващия в полунощ иза последния съд

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Утринна служба	Ранна служба, приключва по изгрев	Божествената светлина, Христос Спасител
Дневна служба	В 6 сутринта	Христос бива доведен пред Пилат
Дневна служба (терца)	В 9 сутринта	The descent of the Holy Spirit at Pentecost
Дневна служба (секста)	По обяд	Разпъването на Христос на кръста
Дневна служба	В 3 следобяд	Смъртта на Христос
Дневна служба	След тази по обяд или в 3 следобяд	Блаженствата

Всеки ден от седмицата има своето възпоминание:

- Неделя—възкресението на Христос
- Понеделник—Светите ангели
- Вторник—Св. Йоан Кръстител
- Сряда— Мъките на Христос и кръста
- Четвъртък—Светите апостоли и Св. Никола
- Петък—Светия кръст
- Събота—Дева Мария, всички светии и мъченици и починалите

4.2. Божествена литургия

Божествената литургия е основното богослужение на Източната православна църква. Обредът не е просто символичен, а се възприема като нещо отвъд времето и света. Чрез участието си, вярващите получават Светите тайнства и се обединяват в поклонение в Божието царство.

Службата включва четенето на Писанията, а понякога и една проповед. Даровете хляб и вино се предлагат и освещават, а вярващите след това участват в тайнството на Светото Причастие.

Божествената литургия е в центъра на християнското православно богослужение. Това е спомен за последната вечеря на Господ Исус Христос с апостолите, за Неговата изкупителна смърт и възкресение. Литургията символично изобразява по-важните моменти от земния живот на Христос. Това е безкръвна жертва на вярващите. Божествената Мистерия на Евхаристията пресъздава Тайната вечеря, тъй като се смята, че посветеният хляб и вино се превръщат в истинското Тяло и Кръв на Христос и че чрез участието на вярващите заедно стават Христовото Тяло.

В ранната църква има много литургични обреди. Днес само три са канонично използвани в Източната православна църква:

- Божествената литургия на св. Йоан Златоуст - отслужвана в повечето дни от годината и като вечерня литургия на празника на Благовещение.
- Божествената литургия на св. Василий Велики - отслужвана 10 пъти по време на литургичната година - на петте неделни Велики пост и на празника на св. Василий. В навечерието на Рождество Христово и Богоявление, както и на Велики четвъртък и Велика събота, той се чества като вечерня литургия.
- Божествената литургия на предузнатите дарове - отслужвана по време на Великия пост в сряда, петък и няколко други поводи, както и през първите три дни на Страстната седмица. Не съдържа Анафора (Евхаристийна молитва), тъй като Святите Дарове са осветени и запазени на предишна Божествена литургия.

Структурата на Божествената литургия е фиксирана, въпреки че специфичните четения и химни варират в зависимост от сезона и празника. Службата се състои от три взаимосвързани части:

1. Литургия на подготовката - Тази част от литургията не е публична, изпълнява се само от свещеника и дякона. Тя символизира скритите години на земния живот на Христос. Священослужителите влизат в църквата, почитат иконите и поставят церемониалните си одежди. Священникът и дяконът приготвят хляба и виното за Евхаристията на трапезата (Протезис)
2. Литургия на катехумените - припомня ранните

Holy Communion- Children assisting the deacon receive Holy Communion.

Eucharistic elements - The Gifts (Bread and Wine) prepared during the Liturgy of Preparation before the beginning of the Divine Liturgy.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

години на живота на Христос. Тя започва със свещеника, който вдига Евангелието, като прави знака на кръста с него над олтара и провъзгласява: „Блажено е царството на Отца и на Сина и на Светия Дух, сега и винаги и на вечни векове.", на което събранието отговаря "Амин". След като възпява Евангелието, свещеникът често споменава Писанието, сезона или конкретния фестивал или възпоменание. Служението продължава с литанията на пламенното просяване, която е белязана от настойчиво тройно повторение на „Господи, имай милост”. В определени дни тази литания е последвана от литания за заминаващите. Литургията на катехумените завършва с молитва за непрекъснатия растеж на катехумените с вяра, водеща до деня на тяхното кръщение.

3. Литургия на вярващите - представлява страданието, смъртта и възкресението на Христос. След рецитирането на Вероизповеданието и завършването на Анафората (великата евхаристическа молитва), службата достига своята кулминация с Мистерията на Евхаристията, едно от седемте велики църковни тайнства. Всички вярващи приемат осветен хляб и вино, като по този начин се обединяват с Тялото Христово и приемат част от Божествената същност. В миналото само кръстени членове са могли да получат Св. Причастие, имали са право да присъстват на Литургията на верните. Днес това вече не се съблюдава, с много малко местни изключения (например, Атон).

Снимки

Неделна литургия - главата на Украинската православна църква, Митрополит Богоявление служи на неделната литургия в Свети Михаил в Златоверския манастир в Киев на 16 дек. 2018 г..

Източноправославна служба – Украинска православна църква 2018

Петдесетница, следпразнична - Митрополит Антоний, изпълняващ Божествена литургия в Духовната семинария "Св. Йоан Рилски" в София, 2018.

Видео материали

Преглед на православна литургия

В това видео "Преглед на православната Божествена литургия" Фредерика обяснява защо правим нещата така в Православната църква и какво бихте изпитали, ако се опитате да посетите православна църква за първи път.

Изпълнен с благодат: Литургичните одежди на православното духовенство

Дякон, свещеник и епископ, облечени за Божествена литургия. Всяко облекло, неговото значение и история са обсъдени накратко и са показани молитвите, които духовенството рецитира. Видеоот може да се използва като допълнение към изучаването на Божествената литургия, поклонението в Църквата или върху ролята на духовенството.

Литургия на св. Йоан Златоуст

В изпълнение на Андрей Заборонок и Детския хор на Большой театър

Красива православна литургия

Част от руска православна божествена литургия

Патриархална Божествена литургия в храм Александър Невски в София.

4.3. Великденско бдение

Великото Великденско бдение е сложна церемониална служба, която празнува възкресението на Исус. Това е най-важното събитие от православната литургична година, тъй като учението за

Агапе Вечерня - Литургията на любовта отслужена в катедралата Христос Спасител, Москва, Русия, 2017.

възкресението на Исус е основата на християнската вяра. Верните свидетели на чудото, разпространяват благовестието, че Христос е възкръснал от мъртвите и са изкупени.

По време на тази служба хората се кръщават и възрастните катехумени се приемат в пълно общение с Църквата.

В събота вечер Пасхалното бдение започва около 23:00 ч. С пеенето на среднощната служба. Епитафиите, изобразяващи мъртвото тяло на Христос, тържествено се почитат за последен път и след това церемониално се взимат в олтаря и се поставят върху Светата маса в постановката на погребението на Исус. След това цялото

осветление в църквата угасва, с изключение на пламъка на олтаря. Където е възможно, Светата Светлина пристига от Светия Гроб в Деня на Великата събота и се използва за запалване на новия пламък.

Вярващите остават в мълчание и тъмнина до полунощ. След това свещеникът запалва една свещ от вечния огън на олтаря. Светите Врати се отварят, след което свещеникът възкликва: "Елате да приемете светлината от светлината, над която нощта никога не властва, и прославяйте Христос, Който е възкръснал от мъртвите!". След това провъзгласяване свещеникът се приближава до събранието с пасхалното трикирион (осветено от неугасващия пламък), разпръсквайки огъня от човек на човек, докато всеки държи запалена свещ.

Клирът води шествие извън църквата, която обикаля около сградата, докато пее химни на възхвала на фона на църковните камбани. Това пресъздава пътуването на мироносните носители, когато те отиват до Исусовата гробница на първата Великденска сутрин. Шествието спира пред затворените врати на църквата. Отварянето на тези врати символизира премества-нето на камъка от гробницата от ангела. Пасхал-ният поздрав "Христос е възкръснал!" "Наистина Той е възкръснал!" се разменя за първи път.

Всички влизат в църквата с радостно пеене на Тропар на Пасхата. Пасхал Ортрост започва с ектения (литания) и мантруването на Пасхалния канон. Следва Божествената литургия и всеки православен християнин се насърчава да изповяда и да приеме Св. Причастие на този най-свят ден от годината.

Следва обикновено закуска, която понякога продължава до зазоряване. Яйцата, които са боядисани в червено, са

Пасхална процесия – Традиционната процесия на свещи в полунощ пресъздава пътешествието на мироносните носители, докато пътуваха до Исусовата гробница на първата Великденска сутрин. Кадри от Киев 2017.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

благословени от свещеника и раздадени на хората за счупване на Великия пост. В края на службата е благословен Артос, голям хляб от квасен хляб, който представлява възкръсналия Христос. След това се поставя до иконата на Възкресението и се почита от вярващите и се носи в процеси през следващата седмица.

В деня на Великден радостната служба Агапе Вечерня се празнува и Великият Прокмен се възпява. Урок от Евангелието се чете на колкото се може повече различни езици, придружени от радостното звънене на камбаните.

Седмицата, която започва на Великден, се нарича Ярка седмица и се счита за един непрекъснат ден. Светите Врати на иконостаса остават отворени от момента на отварянето им в полунощ през цялата Светла седмица. Повечето от уникалните празнични функции на пасхалните услуги продължават и през седмицата. След литургията всеки ден се провежда празнично шествие извън църквата. Цялата седмица е период без пост.

Пасхален трикион - Разпространение на Светия огън, Великденско бдение

Снимки

Слизането на Светия огън в църквата на Божи гроб в Ерусалим, 15 април 2017.

Духовна светлина - Големи тълпи от вярващи се събират, за да станат свидетели на чудото на Христовото Възкресение и да разпространят Добрите вести. Кадри от Тирана, Албания, 2017.

Чудото на светия огън в Ерусалим

Ритуални хлябове - Ритуалните хлябове са незаменима част от балканската народна традиция. Тържествените ритуали на подготовката и сложните декорации, богати с духовна символика правят ритуала достоен за безкръвна жертва.

Видео материали

Възкресението – Източнохристиянски напев

Кратка, но вълнуваща песен от службата за Възкресение. Тя се изпълнява от монасите от Печерската лавра в Киев, която понастоящем е под контрола на Руската православна църква. Химнът е трикратно повторение на следващия кратък стих, който, макар и песен на славянски, е показан по-долу в съвременна кирилица и с английски превод.

Европейски Великден: Гръцко отбелязване

Този сегмент от европейския Великден на Рик Стивс проследява празненствата на гръцката православна Великден. В град Нафплио (два часа на юг от Атина), ние посещаваме поредица от пълни с вярващи, осветени от свещи, окадени с тамян служби, които отбелязват събитията от Гръцката православна седмица.

Московската православна патриаршия - служба на Страшния петък

Чудото на свтия огън

Церемонията се провежда в Ерусалим всяка година в голямата събота в църквата на свещената гробница, една от най-святите места за християнството.

Христос възкръсна

Пасхален химн, изпълнен от епископския хор на Литовската православна църква.

Негова святост патриарх на Москва и Русия

Християни от Витлеем посрещат светия огън

Хиляди християнски поклонници отбелязват Великденската свещена церемония на огъня в църквата на Светия гроб в Йерусалим, за която се смята, че е построена на мястото на разпъването, погребението и възкресението на Исус Христос. Светият огън се счита за чудо, което се случва всяка година на Велика събота, деня преди Православния Великден.

4.4. Водосвет

Използването на светена вода се основава на кръщението на Исус от Свети Йоан Кръстител в река Йордан. В православното тълкуване свети Йоан извършва кръщение на покаяние и хората дойдоха да измият греховете си от водата. Тъй като Исус не е имал грях, но е бил възплътен Бог, неговото кръщение има за резултат благословението на водата, правейки я свята. Църквата е установила ритуалите на Големия и Малкия Водосвет, за да възпроизведе чудото на Христос. Святата вода се използва в цялото християнство като начин за извикване на Божията благословия и защита.

Кръщението на Исус се отбелязва от Православната църква на Великия празник Богоявление. По този повод светата вода се благославя два пъти: при завършването на Божествената литургия в навечерието на празника и сутринта на самия празник.

Службата включва пеене на химни на Богоявлението и избрани четения от Писанията (Исаия 35: 1-10, Исаия 55: 1-13, Исаия 12: 3-6 и 1 Коринтяни 10: 1-4), завършващи с изявлението на кръщението от Евангелието на Свети Марк (1: 9-11), последвано от Великата литания. Тогава духовенството и вярващите образуват процесия, водена от кръста към най-близката жива вода.

След дълъг набор от дидактични молитви, които разкриват природата на празника и разказват историята на Спасението, възхвалявайки Божието творение и владение на стихии, свещеникът прави знака на Кръста над водата с ръка и се моли специално за благословението да бъде призовано върху него. При кулминацията на службата свещеникът хвърля кръст във водите. Редица доброволци се гмуркат, за да възстановят кръста. Човекът, който намери кръста, първо плава обратно и го връща на свещеника, който след това дава специална благословия на плувца и домакинството му.

Ако кръстът замръзне във водата, се смята, че годината ще бъде здрава и плодотворна. Всички вярващи се измиват на мястото, където кръстът е бил хвърлен във водите, а болните се поръсват с благословената вода, за да бъдат изцелени от нейните чудотворни сили.

В българската народна традиция е било обичайно само млади мъже да се гмуркат във водата, за да търсят кръста. Православната църква обаче не забранява изрично на жените да участват в този ритуал.

След като кръстът е донесен обратно, свещеникът благославя цялата църква и църквата с новоосветената вода. Всички излизат напред, за да бъдат поръсени по главата със Святата Вода, докато целуват кръста. След това свещеникът тръгва да благослови домовете на всички вярващи със светената вода. В манастирите игуменът благославя килиите на всички монаси.

Християнската православна теология учи, че обредът на Великия водосвет всъщност променя природата на водата, така че благословената вода вече не е покварена и остава свежа в продължение на много години. Това чудо е доказано още в Св. Йоан Златоуст.

Голям водосвет обикновено се изпълнява само веднъж през годината - на Големия празник Богоявление. Обаче, при освещаването на храм, Велик Водосвет често предшества службата.

Водосвет и религиозна процесия преди къпането в Tolga Convent на река Волга. Православни вярващи празнуват празник Богоявление.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Видео материали

Велик БОГОЯВЛЕНСКИ Водосвет РИЛСКИ МАНАСТИР

Богоявление - процесия на литания в Рилския манастир

Тропар на Богоявление - Религиозен химн в чест на Христовото кръщение.

Богоявление в Калюфер 2018 – снимка от въздуха

Богоявление се чества в катедралата "Христос Спасител" в Москва. Стотици вярващи се събират в катедралата "Христос Спасител" в Москва, за да посетят православно коледно тържество, водено от патриарх Кирил 2016г.

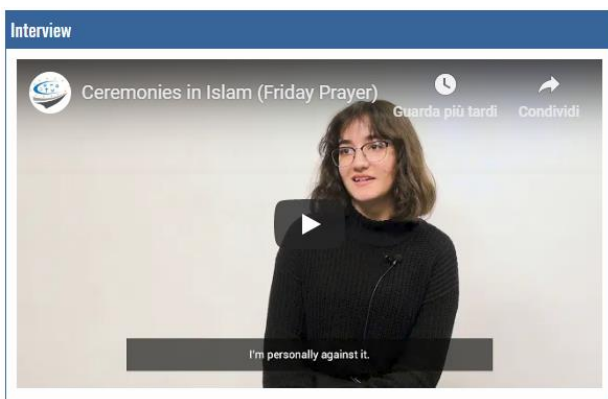
Намиране на кръста – Богоявление, отбелязано в Бургас 2019г.

5. Ислям

5.1. Въведение

В исляма, както и всички други религии, церемониите (или ритуалите) заемат важно място в ежедневието на вярващите. Има пет важни особености в исляма, които се наричат петте стълба на исляма. Те са:

- Декларация на вярата: „Няма друг освен Аллах, на когото да се кланим, а Мухаммед е Пратеник на Аллах.“
- Салат: Пет ежедневни молитви в определени часове на деня.
- Закат: Принос на определен процент от богатството към бедните.
- Пост през месец Рамадан.
- Хадж (поклонение в Мека, което трябва да се прави поне веднъж в живота в зависимост от икономическите и здравни условия).

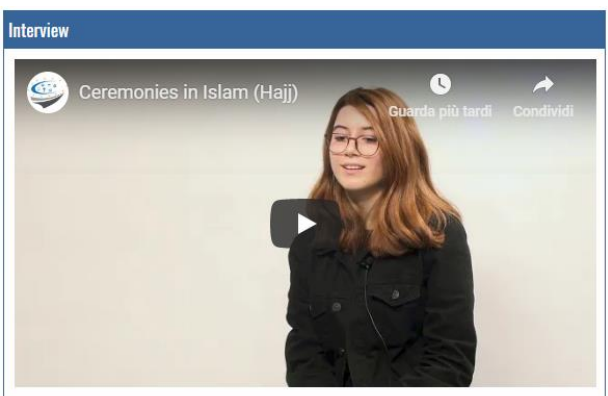

[Interview](#)

[Interview](#)

Като един от елементите на Петте стълба, ежедневната молитва е неизбежна част от живота на практикуващите мюсюлмани. Но в светските страни като Турция, където мнозинството от населението се определя като мюсюлмани, проучванията показват, че относително малка част от населението се придържа към редовни ежедневни молитви. От друга страна по-голяма част от населението присъства в петъчната молитва и сутрешните молитви на двата важни празника.

[Interview](#)

[Interview](#)

Сред мюсюлманите през годината се наблюдават важни дни, сред които можем да наречем

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Laylat al-Qadr (Kadir Gecesi) или (Lailat al-Miraj, Възнесение, Miraç). Laylat al-Qadr (Нощта на Декрета) се отбелязва като нощта, в която първите стихове на Корана са били разкрити на пророка Мохамед. Лайлат ал-Мирадж е нощта, когато пророк Мохамед пътувал до Йерусалим и след това се изкачвал на небето.

Поклонничеството винаги е било важно в различни вероизповедания, но поклонничеството към Мека за мюсюлманите, поне веднъж в живота, означава изпълнение на задълженията на земята и в сравнение с другите елементи на Петте стълба, това е най-трудното от различни гледни точки като финанси, здраве, логистика и др.

5.2. Петъчна молитва

Молитвата пет пъти на ден е един от стълбовете на исляма. Това са файр (преди изгрев слънце), zuhr (обяд), asr (следобед), maghrib (след залез), isha (вечер). По време на рамазанските вечери има и допълнителна молитва, наречена taraveeh.

Насърчават се молитви с конгрегацията, но е възможно човек да се моли и сам където и да е, стига да са в правилното време. Обаче в петък обедната молитва zuhr се заменя с Jum'a молитва. Думата на арабски за ден е „Джума“, което означава „ден на събранието“. Мюсюлманите се събират в джамии за молитвата в средата на деня, както и за да слушат проповедта (кхутба). Очаква се всички възрастни мъже да присъстват на молитвата в петък.

On Fridays a special congregational prayer is made in the early afternoon, which is required of all Muslim men.

Призивът за молитви в исляма се нарича адан и когато се чуе адхан за молитвената петък, всички мъже трябва да напуснат своите светски занимания и да се съберат в джамии. В големите градове в Турция е възможно да се видят бележки на прозорците на магазините, в които се посочва, че собственикът е в джамия за молитвата и скоро ще се върне. В повечето ислямски страни петъкът е седмичен празник. В светски страни като Турция, дните на уикенда са събота и неделя. Държавните служители, работещи в държавните служби, се толерират, ако отидат за молитва в петък.

Преди всяка молитва, включително и преди петъчната молитва, човек трябва да се очисти, процес наречен измиване. Този процес изисква трикратно измиване на ръцете до китките, почитване на устата чрез трикратно изжабурване с вода, почитване на ноздрите, измиване на лицето три пъти, измиване на предмишниците три пъти, почитване на главата отпред до шията с мокра ръка, после ушите. Процесът завършва с измиване на краката.

Всяка седмица в петък мюсюлманите са длъжни да се къпят, да се обличат в най-добрите си чисти дрехи, да носят парфюми и да се събират в джамията.

Мюсюлманите свалят обувките си на входа на джамията, която е покрита с килими. Докато мъжете се молят в главната зала, жените на глас се молят в пространството, запазено за тях, което обикновено е разположено от задната страна на залата.

Мюсюлманите се молят към Мека, посоката,

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

определена от апсида, наречена михраб, където стои имам и води молитвата. Всяка молитва е съставена от различен брой рака. Всяка рака представлява стоящо положение, наречено qiyam, след това положение на поклонение, наречено ruku и две простирания, наречени сайда. В края на две раки човек остава в седяща поза, наречена кадаха. Поклонникът рецитира някои фрази и молитви от Корана.

Друга важна част от петъчната молитва е проповедта, дадена от имама от минбар (амвон).

Снимки

Непосредствено преди тази молитва, поклонниците слушат лекция на имама или друг религиозен лидер от общността. Тази лекция напомня на слушателите за Аллах и обикновено се занимава директно с проблемите на мюсюлманската общност по това време.

Молитва в петък е конвенция за мюсюлманите да се уверят и да потвърдят своите религиозни връзки и социална солидарност върху моралните и духовни основи.

Video

Петъчната молитва се изнася от имам пред множеството.

Видео за това как се посещава мюсюлманска петъчна молитва.

5.3. *Laylat al-Qadr* (Нощта на декрета)

Laylat al-Qadr (Нощта на Декрет) се отбелязва като нощта, когато първите стихове на Корана са били разкрити на пророка Мохамед. Също се превежда като Нощ на Декрета или Нощта на Славата. Пророкът Мохамед не споменава точно кога се е случило, но повечето учени смятат, че това се е случило на една от нечетните нощи през месец Рамадан, но традиционно се чества на 27-ия ден от месеца на Рамада.

Денят, в който *Laylat al-Qadr* се отбелязва всяка година, се дължи на лунния календар. Ислямският календар се основава на лунен цикъл, а годината е около 11 дни по-кратка от слънчевия календар.

Мюсюлманската година започва от деня, когато пророк Мохамед мигрира от Мека в Медина през 622 г. сл. Хр., който е известен като Хиджра.

Като първата комуникация с пророка Мохамед, която ще проправи пътя към огромна вяра, тази вечер се счита за по-ценна или по-добра от хиляда месеца. Значението на тази нощ се споменава и в хадисите, които са изречения на пророка и записани от неговите спътници.

Той е известен като „Нощта на силата“ и отбелязва нощта, в която Коранът първо е бил разкрит на Пророка Мохамед, започвайки с увещанието: „Прочетете! В Името на твоя Господ, Който е създал (всичко, което съществува)“.

Laylat Al Qadr се смята за най-святата нощ на годината за мюсюлманите и традиционно се чества на 27-ия ден от Рамадан.

Според Пророка всеки, който се покланя в тази нощ от искрена вяра, всичките му минали грехове ще бъдат простени.

Попадайки в месеца на Рамадан, който е изключително духовен период за мюсюлманите, пълен с ритуали на поклонение, тази нощ се превръща във връх за духовно очистване за мюсюлманите, от които някои практикуват почти непрекъснати молитви през вечерта.

В Турция различни организации се провеждат най-вече в джамииите, където хората се събират, за да се молят и слушат рецитиране на Корана. Тъй като това е времето на Рамадан, хората остават будни до Сахор (единственото хранене, което мюсюлманите имат преди зазоряване до залез през месец Рамадан).

Снимки

Мюсюлманите полагат допълнителни усилия да се молят за прошка и да прочетат Корана през последните 10 дни на Рамадан. Това е период, през който молитвите намират отговор и благословията са изобилни.

Те отиват в джамии и се молят групово.

Вярва се, че всички молитви през тази нощ са чути от Аллах и той им отговаря.

Видео материали

Кратко видео за Laylat al-Qadr.

5.4. Hajj (Hadj, поклонение в Мека)

Веднъж годишно, мюсюлманите от всяка етническа група, цвят, социален статус и култура се събират в Мека и застават пред Кааба, прославяйки Аллах заедно.

Поклонничеството винаги е било важно в различни вероизповедания, но поклонничеството към Мека за мюсюлманите, поне веднъж в живота, означава изпълнение на задълженията на земята и в сравнение с другите елементи на Петте стълба, това е най-трудното от различни гледни точки като финанси, здраве, логистика и др.

Хадж се извършва по време на Ид ал-Адха, който се пада около десет седмици след Ид ал-Фитр (празникът се чества веднага след Раман). Визуалното въздействие на милиони хора от същата вяра, но от всички видове етнически произход, събиращи се в Мека, е доста силно. Според докладите повече от 2 милиона поклонници са били в Мека за Хадж през 2018 г. Дори е възможно

да посетите светите места в Мека и Медина (където се намира гробът на пророк Мохамед),

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

като е най-престижно човек да е там по време на празника Айд ал-Адха (празника на жертвата).

По време на поклонението мъжете се обличат в Ихрам. Обличат се с две пласта безшевна дреха. Жените са облечени просто и не покриват лицата си.

Ка'аба е най-святото място за мюсюлманите, към което те се обръщат без значение къде се намират на Земята. Смята се, че е построена от пророк Авраам и е проста квадратна каменна конструкция. По време на хадж мюсюлманите трябва да я обикалят седем пъти. След това минават между два малки хълма в кварталите Сафа и Марва седем пъти. Това е в памет на Агар, майката на Иσμαил, сина на Авраам, който търси вода за сина си. Водният извор, който е намерил, сега се нарича Замзам, който е на около 20 метра източно от Какаба.

След това (на 8-о число на месец Джул Хиджа) поклонниците напускат Мека и се насочват към планината Мина, където прекарват нощта. После тръгват към Муздалифа и остават там. На 10-ти Дхул Хиджай поклонниците хвърлят седем камъчета в Джамрат ал-Акаба, един от трите стълба, представляващи Сатана. В същия ден поклонниците предлагат жертвено животно (коза, овца или камила) в Мина.

След жертвоприношението мъжете поклонници бръснат главите си.

Турците, които са били на поклонение се наричат Хаджии *Наси*, което е престижна титла.

Това е ритуал, който е предназначен да популяризира връзките на ислямското братство и сестринство, като показва, че всеки е равен в очите на Аллах.

Снимки

За мюсюлманите Хадж е петия и последен стълб на Исляма.

Поклонниците носят прости бели дрехи, наречени Ихрам, за да отстранят всички маркери на социален статут, богатство и гордост. В хаджа всички са наистина равни.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Видео материали

Кратко видео за хаджийството.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

6. Англиканство и протестантство

6.1. Англиканство

[Interview](#)

6.1.1. Покръстване и кръщение

Кръщението на детето се счита за част от покръстването. Кръщението е ритуал, чрез който новороденото се „въвежда“ или „представя“ на Исус Христос. При кръщението, въпреки че детето вече има име, църквата трябва да обяви това име на детето, за да уведоми, че детето е наречено така. Кръщението също е средство, чрез което църквата благославя детето. По този начин детето се счита за благословено от Бога през целия си живот. Въпреки, че кръщението се смята за ритуал, чрез който детето приема вярата, това не е така. Според християнството, детето трябва да избере своята вяра и никоя църква няма властта да накара детето да избере една или друга вяра.

A christening is an important event to Christian parents as it introduces a young baby to the church.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Кръстниците са сред най-важните хора на кръщенето, които обещава да насочват кръщелниците си да растат във вяра и да им помагат да разберат как да живеят живота си по християнски начин.

Заедно с това, задълженията на кръстниците включват;

- Даване на време на кръщелника да разговаря за важните въпроси на живота - въпроси за надеждата, вярата и любовта.
- Формиране в и насърчаване да развиват християнски ценности - да бъдат добри и състрадателни към другите, да бъдат щедри към онези, които се нуждаят и да се противопоставят на нещата в света, които причиняват несправедливост и страдание.
- Молят се за благочестието на кръщелниците през възходите и паденията в техния живот и тяхната вяра.
- Показват им практически как да правят добър избор в живота, за себе си и за другите. Това може да означава да говорят с тях за това как да останат здрави, как да се съпротивляват на изкушенията, които могат да навредят на тях и на други хора, как да се грижат за удивителния свят на Бог и как да се справят с натиска на връстниците, докато растат.
- Помагат им да научат повече за християнската вяра посредством тяхната църква и по други начини. Ходят на църква с тях, говорят за това, което ни показва Библията и им помагат да се научат да се молят.

Всички изброени са чудесни начини да се помага на кръщелника.

6.1.2. Утвърждаване на вярата (причастие)

Причастието е тайнство, ритуал на приемане на вярата, практикуван от няколко християнски деноминации. Думата означава укрепване или задълбочаване на отношенията ни с Бога.

Причастието е популярна практика в Англиканската църква. Тя дава възможност на кръстен човек да потвърди обещанията, направени от негово/нейно име при кръщението. Това е и знак за пълноправно членство в християнската общност и Англиканската църква.

При християнско причастие, кръстен човек вярва,

Confirmation comes after a Christening and allows the older members of a Church to confirm their faith to the God and the church.

че той или тя получава дара на Светия Дух. Епископът обикновено извършва службата, но има вариации в начина, по който се извършва.

В Англиканската църква тайнството причастие се дава чрез ръкополагане.

Причастие може да се направи на всяка възраст. В Англиканската църква това обикновено става, когато човек стане тийнейджър и човекът е достатъчно възрастен, за да разбере значението на обещанията си.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Християните вярват, че Исус е въвел причастието или ритуал за потвърждение, когато е обещал да изпрати друг съветник, който да овласти учениците да свидетелстват. (Йоан 14:16; Йоан 15:26; Йоан 16:13).

Корените на практиката причастие се намират в Деянията на апостолите:

„А като чуха апостолите в Ерусалим, че Самария прие Божието слово, те изпратиха Петър и Йоан, които слязоха и се помолиха за тях, за да получат Светия Дух, защото още не беше паднал на никого от тях; те бяха кръстени само в името на Господ Исус. Тогава те положиха ръце на тях и те приеха Светия Дух.“ Деяния 8:14-17

Подготовка за причастие

Кандидатите за причастие посещават редица специални класове, за да научат за тайнството, тяхната вяра и християнските отговорности. Подготовката за потвърждение помага на кандидатите да имат правилно разбиране за това как да живеят като Христос. В миналото от кандидатите се е изисквало да научат наизуст поредица от въпроси и отговори, известни като катехизис. Днешните часове са по-всеобхватни и вземат предвид специфичните нужди на кандидатите.

Къде се извършва даване на причастие

Повечето християни са получават причастие в църквата, в която обикновено посещават. Хората могат да получат причастие и в друга църква, където се събират с голяма група кандидати от различни църкви.

6.1.3. Сватби

Християните вярват, че бракът е дар от Бога, който не трябва да се приема за даденост. Бракът създава подходящата атмосфера за сексуални отношения и за изграждане на семеен живот. Сключването на брак в църква пред Бога е много важно. Бракът е публична декларация за любов и ангажираност. Тази декларация е направена пред приятели и роднини в църковна церемония.

Историята на брака

Бракът се заклева, във формата "Да се вземем и да сме заедно от днес и занапред, в по-добро и по-лошо, в богатство и бедност, в болест и в здраве, да се обичаме и да се грижим, докато смъртта ни раздели", Църковни сватби във Великобритания от 1552 година.

Преди сватбената служба да бъде вписана в Книгата на общата молитва, браковете са били много по-неформални: двойките са могли просто да се обещаят един на друг по всяко време и на всяко място, а изговореното слово е било така достатъчно, колкото и писменият договор.

Църква на Англия сватби

Бракът в Английската църква

Ако двойката реши да се ожени в църквата, има допълнителна полза - увереността, че Бог се грижи за тяхната връзка и че Неговите ресурси и сила са на разположение, за да помогнат.

Включването на Бог в брака не означава, че двойката ще избегне всички обичайни възходи и

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

падения, но ще знае, че може да се обърне към Бога за помощ и напътствие и че Неговата любов ще ги подкрепи. Те също ще имат подкрепата на семейството на християнската църква.

Сключване на брак в Английската църква

Къде се женят двойките?

Една двойка може да се ожени в местната църква в Англия, ако или мъжът или жената живеят в местната енория. Преди 2007 г. двойките не са могли да се женят в друга енория, освен ако не са посещавали там църковни служби в продължение на шест месеца и са били в избиращия списък.

През юли 2007 г. обаче Английската църква започва промяна в закона, за да улесни двойката да има църковна сватба в енория, различна от собствената им. Промените улесняват двойката да се ожени в църква, където има семейна или друга специална връзка.

Изброените отговарят на условията:

- Поне единия от двойката е бил кръстен или е получил причастие в енорията
- Поне единия от двойката (по което и да било време) е живял там в продължение на шест месеца или повече
- Поне единия от двойката е присъствал там в продължение на шест месеца или повече
- Родител на поне единия от двойката живее или посещава услуги там в продължение на шест месеца или повече
- Родител или баба или дядо на поне единия от двойката е сключил брак там

Сватбата пред очите на Бога се възприема като важен ритуал и за някои така дадеите обети са по-важни.

Заседанието на Генералния синод в събота, 7 юли 2007 г., единодушно одобрява проекта за промяната. Тъй като Английската църква е официалната държавна църква, мярката трябваше да бъде одобрена от Парламентарната църковна комисия, преди да премине през двете камари на Парламента и да получи Кралско съгласие.

Преди сватбата

Преди церемонията има няколко неща, които двойката трябва да направи. Първо, те трябва да уредят да си прочетат банните (публично обявяване на предстоящ брак) в три недели в рамките на трите месеца преди сватбата. Те трябва да бъдат прочетени в енориите на двамата, които ще се женят. Ако банните не могат да бъдат прочетени по някаква причина, епископът на епархията може да издаде специален лиценз.

Второ, двойката трябва да говори със свещеника за химни и молитви, които те биха искали в деня. Много двойки искат да включат допълнителни щрихи, като например цветни аранжировки или музиканти.

Някои църкви предлагат подготовка за брак, при която свещеникът обсъжда теми като пари, конфликти, комуникация и секс. Това повдига въпроса за възможни проблеми, които двойката може да срещне по време на техния брак, и помага да се предложат идеи за тяхното преодоляване.

Сватбена церемония в Англия

Самата церемония има сравнително еднакъв ред:

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

- Започване на службата: свещеникът посреща събралите се и след това прочита какво вярват християните по отношение на брака.
- Обещания: двойката дава своите обещания пред Бога, че ще се обичат, утешават, почитат и защитават партньора си докато са живи.
- Обети: двойката прави обети един към друг:

Да имаш и да задържиш
от този ден занапред;
в добро, в лошо,
в богатство, в бедност,
в болест и здраве,
да обичаш и да цениш,
докато смъртта ни раздели

Традиционна сватбена клетва на църква
Англия

Пръстени: Двойката разменя пръстени и казва:

С тялото си те уважавам,
всичко, което съм Аз, ще ти дам,
и всичко, което имам, споделям с теб,
в любовта на Бога,
Отец, Син и Свети Дух.

Причастие – видео със служба за причастие в традиционна английска църква.

Традиционни думи за обмен на пръстени

- Прокламация: свещеникът казва на двойката, че сега са съпруг и съпруга.
- Молитви: молитвите се казват за двойката. Те могат да включват молитва за деца, но това не е задължително.
- Четене и проповед: ще има някои четения от Библията и свещеникът ще даде проповед.
- Подписване на регистъра: булката и младоженецът, заедно с двама свидетели, подписват регистъра, което е законово изискване. Те получават правно обвързващ сертификат за брак.

Видео материали

Сватба – видео от сватба в традиционна Английска църква.

Кръщение – видео с кръщение в традиционна Английска църква.

6.2. Протестантство

Протестантската църква се състои от много различни вероизповедания и техните религиозни практики променят значителни вариации, които се отнасят до кръщението, а не кръщенето, както е в Английската църква. Вместо кръщение на бебе някои протестанти избират да посвещават децата си на Бог, а по-късно тези деца решават като възрастни, ако искат да бъдат кръстени. Други церемонии споделят едни и същи практики.

6.2.1. Кръщение

Да бъдеш кръстен е в известен смисъл като специален прием в местната църква. Но е много повече от това. Кръщението е знак, че някой се е отказал от („покаял се“) живот за собствено удоволствие и вместо това е избрал да живее по Божия път. Някои християнски църкви кръщават бебета. Други чакат, докато човек е достатъчно възрастен, за да реши сам, показвайки това в кръщението на вярващия.

Една от причините християните да изберат да се кръстят е, че самият Исус е бил кръстен. Той също така помолил учениците си да кръстят другите като знак за своя ангажимент да живеят по различен начин. В Библията Евангелието на Матей записва тези думи като последното нещо, което Исус казва преди да се върне в небето:

The Baptism pool in a Baptist Church being blessed before the ceremony.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

“Получих пълна власт както на небето, така и на земята. Затова идете и направете ученици от всичките народи, като ги кръщавате в името на Отца, и Сина и Светия Дух. Учете тези нови ученици да се подчиняват на всичките заповеди, които съм ви дал. И бъдете сигурни в това: Аз съм с вас винаги до края на времето.” (Матей 28: 18-20)

Исус го иска и християните го правят! Когато едно бебе бива кръстено, родителите и кръстниците дават обещание от негово име. Когато детето е достатъчно голямо, то може да направи собственото си обещание да живее като християнин чрез служба за причастие. Църквите, които не кръщават бебета, могат да имат “причастие” или “благодарение”, да казват “благодаря” на Бога за детето и да се молят за семейството. Какво означава Кръщението?

За много християни кръщението е външен символ за нещо, което се случва отвътре. Думата за това е тайнство: нещо обикновено само по себе си, но имащо свято (специално) значение. В този случай смисълът е, че някой се е обърнал към Исус и иска да го последва и да върви по неговите пътища.

Има две големи неща, които кръщението във вода символизира:

- **Очистване.** Когато хората правят неща, които не се харесват Бог, това е почти като замърсяване на душата. За измиване се използва вода. Чрез кръщението християните показват, че са били чисти, като са получили Божията прошка за нещата, които са извършили погрешно.
- **Преминане от смъртта към живота.** Ако видим, че някой лежи на пода, може би ще си помислим, че е заспал или може би по-лошо. Ако той/тя седне, ще помислиш, че човекът се е събудил. Когато християните са кръстени чрез потапяне - избутани назад под водата и след това отново изправени – това показва, че те са приключили с един стар начин на живот. Предишният човек е мъртъв и нов човек се е съживил, готов да започне да живее по начин, който е угоден на Бога.

Идеите на Баптистките църкви са малко по-различни, тъй като кръщението се случва в зряла възраст. За членовете на Баптистката църква кръщението е много специален момент по пътя на вярата. Това е момент, когато Божието присъствие и благословение ни посрещат и когато правим личното си посвещение на вярата в Исус като Господ. Това означава края на нашия стар живот и препраждане за нов живот в Христос. Обикновено се осъществява чрез пълно потапяне във вода, което говори за покаяние и очистване, за обединение с Христос в неговата смърт и възкресение и за свидетелство за Божия призив в живота ни.

Adult baptism often involved full emersion in water to symbolises the Baptism of Jesus.

Кръщението е и за приемането на Божия Дух за служене в църквата и в света.

Огромното мнозинство от християнските църкви потвърждават кръщението като момент, когато получаваме Божия дар и отговаряме с вяра, но не всички практикуваме кръщението на вярващите. Мнозина кръщават тези, които са твърде млади, за да дадат своя отговор на

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

ангажимента към християнското ученичество, и така родителите дават обещания от името на детето, които по-късно са „потвърдени“ от самия човек, когато е на възраст, за да го направи осъзнато.

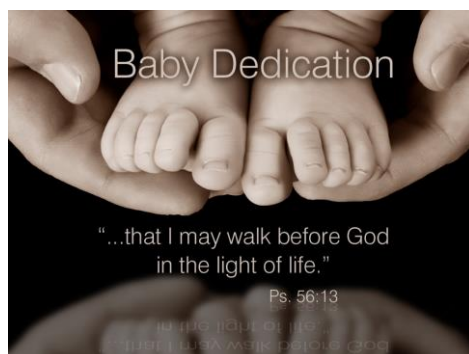
Много баптисти ще искат да приветстват и утвърдят тези, които имат различна история, за да разкажат как са били кръстени и са станали част от вярата, като същевременно заявяват убеждението си, че кръщението на вярващия е модел, който ни е даден в Писанието:

- Исус даде пример: Исус беше кръстен от Йоан Кръстител (Матей 3: 13-17; Марк 1: 9-11; Лука 3: 21-22).
- Исус ни заповядва: В Голямата заръка (Матей 28: 18-20) Исус казва: „И така, идете и правете ученици от всичките народи, като ги кръщавате в името на Отца и на Сина и на Святия Дух“.
- Ранната църква го практикува: В деня на Петдесетница Петър казва на хората да се „покаят и да се кръстят, всеки от вас, в името на Исус Христос, за прошка на греховете ви. И ще получите дара на Светия Дух“ (Деяния 2: 37-38).

Има други примери за кръщение в книгата с деяния, според които покръстването на вярващите е неразделна част от ранното начало на живот във вярата.

6.2.2. Бебешки посвещения

В по-голямата част от протестантските деноминации, които го практикуват, посвещението на

Някои родители предпочитат децата им да бъдат посветени вместо да бъдат кръстени.

детето е символична церемония, провеждана от християнски родители скоро след раждането на дете. Някои църкви изпълняват тези церемонии за групи - едновременно за няколко двойки и деца. Обредът е предназначен да бъде публично изявление на родителите, че те ще обучават децата си в християнската вяра и ще се стремят да им внушават тази вяра. Събралите се вярващи често реагират чрез отзивчиво четене или някакъв друг метод, за да потвърдят, че те, като църковно семейство, също ще се стремят да насърчат родителите да възпитават детето във вярата. В церемонията няма вменияване на спасение и тя варира от църква до църква.

Идеята за посвещаването на дете на Господ със сигурност може да бъде намерена в Библията. Хана била безплодна жена, която обещала да посвети детето си на Бога, ако й даде син (1 Царе 1:11). Лука 2:22 започва разказа с това, че Мария и Йосиф водят Исус в храма след четиридесет дни, за да Го посветят на Господа. Това е малко по-сериозно действие, но и то не включва спасение.

Отдадеността на детето / бебето не е един от двата обреди - кръщението и Господната вечеря - изисквана от християните в Новия Завет. Като християни, ние сме кръстени и участваме в

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Господната вечеря като явни и публични знаци за това, което Христос е направил в нас. Докато посвещението на бебето не е официално установено предписание на църквата, не изглежда да има никакъв конфликт с Писанието, стига родителите да не го считат за осигуряване на спасението на детето.

Видео материали

Бебешко посвещение - Видео, показващо церемония по посвещение

Кръщение - видео, което обяснява и показва значението на Кръщението за възрастни

7. Други големи религии

7.1. Будизъм

7.1.1. Медитация

Медитацията е умствено и физическо действие, което човек използва, за да се отдели от своите мисли и чувства, за да стане напълно осъзнат.

Тя играе роля в почти всички религии, въпреки че някои не използват думата „медитация“, за да опишат своята конкретна медитативна или съзерцателна практика.

Медитацията не винаги има религиозен елемент. Тя е естествена част от човешкия опит и все повече се използва като терапия за насърчаване на доброто здраве и стимулиране на имунната система.

Всеки, който е гледал залез или красива картина и се е чувствал спокоен и вътрешно радостен, докато умът му става ясен и възприятието се изостря, е имал преживяване от сферата на медитацията.

Успешната медитация означава просто битие - не съдене, не мислене, просто осъзнаване, мир и живот всеки момент, докато се разгръща.

Какво е будистката медитация?

В будизма медитиращият не се опитва да постигне състояние на хипноза, да се свърже с ангели или с други свръхестествени сили.

Медитацията включва тялото и ума. За будистите това е особено важно, тъй като те искат да избегнат онова, което те наричат „двойственост“, така че техният начин на медитация трябва да включва тялото и ума като едно цяло.

В най-общата дефиниция, медитацията е начин да се поеме контрол над ума, така че той да стане спокоен и фокусиран, и медитаторът става все по-осъзнат.

Целта на медитацията е да спре ума да се втурва в безцелен (или дори целенасочен) поток от мисли. Хората често казват, че целта на медитацията е да успокои ума. Съществуват редица методи за медитация - методи, които се използват дълго време и са показали, че работят. Хората могат да медитират сами или в групи.

Медитирането в група - може би в изолирано място, наречено сешин или в стая за медитация или в цендо - има за цел да напомни на човек, че той е част както от по-голяма будистка общност, така и от по-голямата общност от същества от всеки вид.

7.1.2. Мандала

Един от най-богатите визуални обекти в тибетския будизъм е мандалата.

Мандала е символична картина на Вселената. Тя може да бъде картина на стена или свитък, създадена в цветни пясъци на маса, или визуализация в съзнанието на много опитен адепт.

Мандалата представлява въображаем дворец, който се разглежда по време на медитация. Всеки обект в двореца има значение, представляващо аспект на мъдростта или напомнящ на медитатора за водещ принцип. Целта на мандалата е да помогне да се трансформират обикновените умове в просветени такива и да се подпомогне на изцелението.

Тибетската мандала (като примера в тази статия, която е създадена в Манчестър от монаси от манастира Дрепунг Лоселинг близо до Лхаса в Тибет) съдържа божества, като основното божество е в центъра на модела. Божествата, които живеят в двореца, въплъщават философски възгледи и служат за пример.

Създаване на пясъчна мандала

Според будистките писания, мандалите, изградени от пясък, предават положителни енергии на околната среда и на хората, които ги гледат. Смята се, че те предизвикват пречистване и изцеление. Боядисването с мандала е въведено от самия Буда и има много различни дизайни на мандала, всяка от които с различни уроци за преподаване.

Процесът на рисуване на пясъчна мандала започва с церемония по откриването, по време на която ламите освещават обекта и призовават силите на доброто. Монасите пеят и танцуват в превъзходни облекла.

7.1.3. Будистки обичаи

Почитане на Буда

Будистката традиция е развила много различни обичаи и практики в различни части на света. Тя може да приеме формата на медитация свързана с качествата на Буда и почитане на Буда или тялото на Буда. Човек може да почита Буда като прави приношения към образа на Буда.

Размяна на подаръци

В традицията на Тхеравада будистките миряни често дават подаръци на будистките монаси, но даването се насърчава изобщо, един към друг и за добрите каузи.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

В будизма на Теравада се смята, че монасите въплъщават плодовете на будистката практика. Отговорността на монасите е да ги споделят с будистите-миряни чрез своя пример и учение. Смята се също така, че даването на монасите е от полза за миряните.

Поклоничество

През първите две столетия след смъртта на Буда се появяват четири главни центрове на поклонение, които отбелязват ключови места в живота на Буда. Оттогава други центрове се появяват на практика във всяка област, където се е установил будизмът, всеки със свои собствени практики и обичаи. Целта на поклонението е да насърчава духовна дисциплина, да изпълнява обет или просто поклоникът да пътува. Това е важна будистка практика. Поклонението също помага да се изразят чувствата на преданост и създава връзка с историческите фигури, свързани с мястото за поклонение.

Ръкополагане

Приемането на монашеската сангха включва два ритуала на преминаване:

- Отказ от светския живот
- Приемане на монашеството от новака

Тъй като в много случаи приемането като монах не може да се направи преди достигане на 20-годишна възраст, двата ритуала могат да бъдат разделени от много години. Ординацията е важна церемония във всички традиции. В Теравада, например, ръкополагането означава да станеш монах. За да се превърне в монах на Теравадин, постулантът бръсне главата и брадата си и приема жълтите дрехи на монаха. Разменят се различни обети, включително повторението на Десетте правила. След това постулантът бива питан за поведението си в миналото и за неговата пригодност за позицията. Ако бъде удовлетворен, игуменът ръкополага монаха.

Видео материали

Медитация – видео гайд как се медитира

Мандали – видео за значението на мандалите

7.2. Индуизъм

В хиндуизма няма едно божество, а хиляди богове и богини. Индусите избират да следват и празнуват различни богове и богини в зависимост от семейната традиция, обстоятелства, фолклор и статут в общността. Писанията обясняват обредите, но те ще се различават леко, както вече казахме.

7.2.1. Индуски бебешки обреди

Индуските ритуали (санскари) започват преди раждането на детето. Индусите вярват, че

Mundan. Бръснене на главата за отстраняване на нечистотии.

отговорността на всеки индивид е да продължи хиндуистката раса и затова скоро след сватбата на двойката, молитва, наречена Гарбхадана (концепция), се рецитира за изпълнение на родителските задължения. През третия месец на бременността се провежда церемонията по Punsavana (защита на плода). Това се прави за силния физически растеж на плода. Симантоняна се извършва през седмия месец. Това е еквивалент на бебешки душ и означава „задоволяване на жаждата на бременната майка“. Предлагат се молитви за майката и детето с акцент върху здравословното умствено развитие на нероденото дете. Индусите вярват, че психичното състояние на бременна

жена засяга нероденото дете.

След като детето влезе в света, Джатакарма се изпълнява, за да посрещне детето в семейството, като постави мед в устата на детето и шепне името на Бог в ухото на детето.

Други ритуали включват церемония по именуване (Намакарна), Нишкармана (първото пътуване на детето) и Аннапрасана (първото вкушване на детето на твърда храна).

Церемонията по пиърсинг на ушите (Karnavedha) и първата прическа (Mundan) също се считат за много значими. Тези тайнства се изпълняват и за двата пола. Индусите вярват, че пробиването на дупка в долните дялове на ухото има предимствата на акупунктурата.

Бръсненето на главата е свързано с отстраняването на нечистотии.

Когато детето достигне училищна възраст, се извършва церемонията по Упанаяна (свещената нишка). Трите направления на свещената нишка представляват трите обета (за уважаване на знанието, родителите и обществото), взети преди началото на формалното образование.

7.2.2. Сватбени церемонии

Хиндуистките тайнства се наричат „санскари“, а тайнствата, изпълнявани по време на сватбата, се наричат „Vivah Sanskar“.

Този санскар бележи началото на втория и най-важния етап от живота, наречен „Gri-histha Ash-rata“, който включва създаването на ново семейно звено.

На тази церемония, на която две лица, които се считат за съвместими, се формира ново

Пробиване на ушите, което е равнозначно на лекуване и здраве.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

семейство и се обясняват отговорностите и задълженията на домакинството.

Точните детайли и ритуали, изпълнявани на сватбената церемония, варират в различните региони и често отнемат няколко часа. Във Великобритания същите традиции са почитани и чрез тях може да бъде проследен произхода на семейството.

Основните етапи на индуската сватба са:

Jayamaala

Първо, родителите на булката приемат младоженеца и семейството му на границата на къщата, където се провежда сватбата. На челата им се поставя червена маркировка „кум-кум“ (вид прах). Членовете на двете семейства са официално представени едни на други, което отбелязва началото на взаимоотношения между две семейства. След това булката и младоженецът разменят гирлянди (Jayamaala) и заявяват: "Нека всички познати хора, които присъстват тук, знаят, ние се вземаме с желание, доброволно и с удоволствие. Нашите сърца са съгласни и обединени като води."

Jayamaala, първата част от церемонията, при която се обменят гирлянди.

Madhu-Parka

Младоженецът е доведен до специално украсен олтар, наречен „мандап“, и му се предлага удобна седалка и напитка за добре дошъл - смес от мляко, гхи, кисело мляко, мед и захар.

Gay Daan и Kanja Pratigrahan

„Gay“ означава крава, а „Daan“ означава дарение. Днес се осъществява символичният обмен на подаръци, най-вече дрехи и орнаменти. Майката на младоженеца дава на невестата огърлица (mangala sootra). Mangla sootra е емблема на семейното положение за индуската жена. „Kanja“ означава дъщеря и „Пратиграхан“ е размяна, извършена с желание и от двете страни. Бащата на булката заявява, че дъщеря им е приела младоженеца и ги моли другото семейство да приемат нея.

Vivaha-HOMA

Светият огън се запалва и Пурохит (Свещеникът) рецитира свещените мантри на санскрит. На огъня се предлагат жертвоприношения, докато се изричат молитвите. Думите "Ид на мама", което означава "не е за мен", се повтарят след жертвоприношенията. Това учи на силата на самоотвержеността, която необходима за управлението на семейството.

Paanigrahan

Това е церемонията по обетите. Съпругът, държейки ръката на жена си, казва: "Дръж ръката ти в духа на Дхарма, ние сме съпруг и съпруга".

Shilarohan и Laja Homa

Шиларохан представлява изкатерване на камък / скала от страна на булката, което символизира нейната готовност и сила да преодолее трудностите при изпълнение на задълженията си. Младоженците внимателно обикалят свещения огън четири пъти. Булката води три от пътиите, а четвъртия път води младоженецът. Напомня му се за отговорностите, които ще носи. Двойката обединява ръцете си, в

Shilarohan u Laja Homa, което се изпълнява от братята на булките.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

които братята на булката сипват ечемик, който се предлага на огъня, символизиращ, че всички те заедно ще работят за благото на обществото. Съпругът за първи път отбелязва чертата в косата на съпругата си с червен кумук на прах. Това се нарича „sindoor“ и е отличителен белег на омъжена индуска жена.

Sapta-Padi

Това е основната и законова част на церемонията. Двойката върви седем стъпки, молейки се на всяка стъпка. Това са седемте обреди, които се разменят. Първият за храна, вторият за сила, третият за просперитета, четвъртият за мъдростта, петият за потомството, шестият за здравето и седмият за приятелство. В някои региони, вместо да ходи по седемте стъпки, булката докосва седем камъка или ядки с дясната си пета. След тази церемония се завързва символичен брачен възел.

Суря Даршан и Дхрува Даршан

Двойката гледа към Слънцето, за да бъде благословена със съзидателен живот. Те гледат в посока на Дхрува (Полярна звезда) и решават да останат стабилни и непоколебими като полярната звезда.

Ashirvada (Благословии)

Двойката е благословена от старейшините и свещеника за дълъг и проспериращ брачен живот.

Погрешни схващания

Важно е да се изяснят две погрешни схващания за браковете на индусите: уредени бракове и детски бракове. Индуските писания забраняват използването на сила или принуда в брака. Уредените бракове се основават на съгласието както на булката, така и на младоженеца и не трябва да се бъркат с принудителните бракове. Детските бракове сега са забранени в индуизма.

7.2.3. Ритуали при смърт

Като цяло, индусите вярват, че животът и смъртта са част от концепцията за самсара или прераждането. Крайната цел на много хиндуисти е да се освободят от желанието, като по този начин избягат от самсара и постигнат мокша, трансцендентното състояние на спасение. Щом се постигне мокша, душата ще бъде погълната от Брахман, божествената сила и крайната реалност.

Когато смъртта е неизбежна

Когато един индус приближава смъртта, трябва да се свърже с него свещеник и свещеникът и семейството да се съберат, за да бъдат с умиращия. Присъстващите трябва да изговарят или да свирят записи на мантри. Когато смъртта изглежда неизбежна, тялото трябва, ако е възможно, да бъде прехвърлено на тревна подложка на пода. В устата на умиращия човек трябва да се постави малко количество вода от река Ганг. Ако това не е възможно преди смъртта, тогава тези действия трябва да се извършат веднага след смъртта.

След смъртта

Щом настъпи смъртта, събраните избягват излишно докосване на тялото, защото то се счита за нечисто.

Кога се прави хиндуистко погребение

Подготовката за погребението започва веднага. Погребението трябва да се извърши възможно най-скоро - по традиция, до следващия здрач или зазоряване, което настъпи първо. Трябва да

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

бъде извикан свещеник и той трябва да помага в ръководството в процеса на вземане на решения и да насочва семейството към погребално заведение, щадящо хиндуистите.

Дарение на орган

Дарението на органи е приемливо за индусите, тъй като не съществуват закони, забраняващи даряването на органи или тъкани.

Балсамиране

Балсамирането е приемливо в индуизма.

Подготовка на тялото

Традиционно тялото се измива от членове на семейството и близки приятели. Много индуски погребални домове признават важноста семейството да измие тялото и позволяват това. Ако това не е възможно, погребалното бюро може да измие и облече тялото. За ритуалното измиване главата на починалия трябва да бъде обърната на юг. Осветената маслена лампа, както и снимка на любимото божество на починалия трябва да са поставени до главата на починалия. Традиционно за „абхигегам“ (свещена баня) тялото се измива със смес от мляко, кисело мляко, топено масло (избистрено масло) и мед. Тялото може също да бъде измито в пречистена вода. Докато тялото се мие, миещите го трябва да рецитират мантри. След като тялото е достатъчно почистено, палците на краката трябва да бъдат вързани заедно, ръцете да бъдат поставени длан до длан в позиция за молитва, а тялото да бъде обвит в обикновено бяло платно. Ако умрелият е жена, която е умряла преди съпруга си, тя трябва да бъде облечена в червено.

Гледане, бдение или посещение преди хиндуистко погребение

Индусите обикновено провеждат кратко бдение преди кремацията. Тялото трябва да се покаже в прост, евтин ковчег. „Vibuti“ (пепел) или „chandanam“ (сандаलोво дърво) трябва да се нанесат върху челото на мъжа и куркума – когато е починала жена. Гирлянда от цветя трябва да се постави около врата, а свещеният босилек да се постави в ковчега. По време на бдението, семейството и приятелите се събират около ковчега и могат да рецитират химни или мантри. В края на бдението, преди тялото да бъде отстранено за кремация, много хиндуисти поставят „пинда“ (оризови топки) близо до ковчега. В края на бдението, ковчегът се изнася с краката напред и се довежда до мястото за кремацията.

Кремация

Традиционно всички индуси—освен бебетата, децата и светците – биват кремирани.

Традиционно, ковчегът се носи на носилка и се придвижва до мястото за кремация, макар че е приемливо да се транспортира тялото в превозно средство. Ако превозно средство, като катафалка, се използва за транспортиране, най-големият роднина от мъжки пол (известен като "карта") и друг мъжки старейшина трябва да придружават ковчега. Обичайно е само мъжете да посещават кремацията.

Исторически, индуски кремации се провеждат по река Ганг в Индия. Семейството изгражда клада и поставя тялото върху клада. Картата обикаля тялото три пъти, вървейки обратно на часовниковата стрелка, така че тялото да остава от лявата му

This picture shows a traditional funeral pyre but this is not legal in Britain where cremations take place in a crematorium.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

страна и ръси святата вода на клада. След това картата пали огъня, а събраните остават, докато тялото изгори напълно. За индусите, живеещи извън Индия, има компании, които организират транспортирането на тялото до Индия и извършването на традиционна кремация с упълномощен карта.

В Обединеното кралство само крематориите могат да кремират тела. Въпреки това, повечето крематории позволяват церемонии преди кремацията и позволяват на гостите да присъстват на самата кремация. По този начин повечето от ритуалите все още могат да бъдат спазени. Тялото трябва да се вкара с краката напред в крематориума, в идеалния случай с крака, обърнати на юг. Събраните могат да се молят, а след това картата ще извърши обиколка на тялото. В този момент тялото е готово за кремация. Когато тялото е напълно кремирано, събраните се разотиват.

Прием след погребението

След като се завърнат удома, членовете на семейството се изкъпват и се преобличат в чисти дрехи. След това се събират за да се нахранят заедно. Свещеник може да посети семейството и да пречисти дома.

Пепелта на починалия се разпръсква над Ганг.

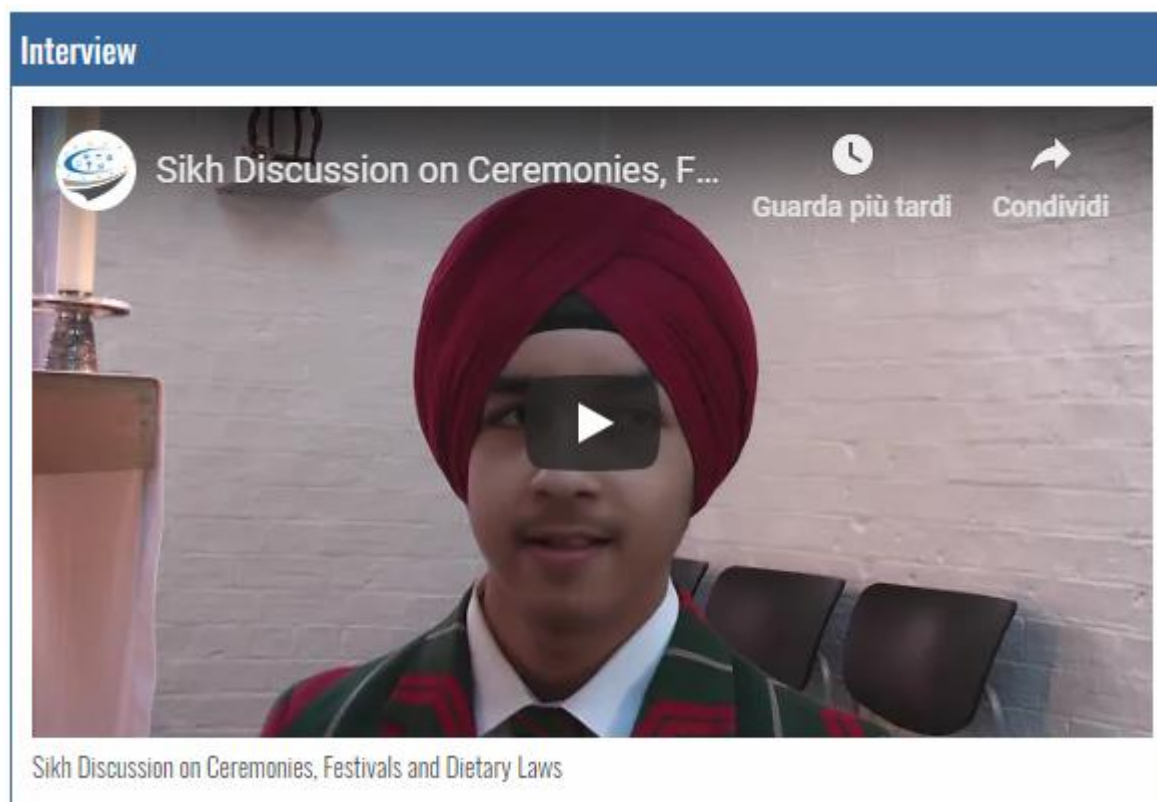
Период на индуски траур и мемориални събития

В деня след кремацията картата ще се върне в крематорията и ще събере пепелта. Традиционно, пепелта трябва да бъде потопена в река Ганг, макар че все повече други реки стават приемливи заместители. За индусите, живеещи извън Индия, има компании, които ще организират транспортирането на кремираните останки в Индия и ще потопят пепелта в Ганг.

Кремацията на починалия бележи началото на траурния период, който продължава 13 дни. През това време семейството на починалия остава у дома и приема посетители, макар че ритуалите на траур може да се различават в зависимост от общността. Снимка на починалия може да бъде изложена на видно място и на снимката може да се постави венец от цветя. През целия период на траур се изпълнява ритуала "прета-карма", който подпомага безплътния дух на починалия, за да получи ново тяло за прераждане.

Една година след смъртта семейството ще наблюдава паметно събитие, наречено „шраддха“, което отдава почит на починалия. Картата кани брамините, членовете на най-висшата каста, в дома и им предлага обилна храна, като ги третира така, както би третира собствени си родители.

7.3. Сикхизъм

7.3.1. 5те К

5 К датират от създаването на Khalsa Panth от Guru Gobind Singh през 1699. Guru ги въвежда по няколко причини:

- Приемането на тези общи символи би идентифицирало членовете на Халса
- Тъй като всички членове на Халса носят 5 К, членовете на общността са по-силно свързани
- Всяко К има особено значение

Значението на 5те К

5те К заедно символизируют, че сикхите, които ги носят са се отдали и са в подчинение на Guru.

5те К са 5 физически символа, носени от сикхи, които са посветени в Khalsa.

Петте К са:

- Кеш (неподстригана коса)
- Кара (стоманена гривна)
- Кенга (дървен гребен)
- Качча - също лимец, Кач, Качера (памучно бельо)
- Кирпан (стоманен меч)

5те К са символи на сикх и днес се носят като символи на сикхска вяра.

Кеш – неподстригана коса

Предлагат се различни причини и символики за практиката на сикхите да поддържат косата си неподстригана.

- През цялата история косата (кеш) се счита за символ както на святост, така и на сила.

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

- Косата на човек е част от Божието творение. Поддържането на косата неподстригана показва, че човек желае да приеме Божия дар, както го е замислил Бог.
- Неподстриганата коса символизира приемането на обикновен живот и отричане на гордостта от външния вид.
- Неподстригването на косата е символ на желанието на човек да премине отвъд загрижеността за тялото и да постигне духовна зрялост.
- Сикх се кланя само пред Гуру, а не на бръснар.
- Това е силно видим символ на членството в групата.
- Следва появата на Guru Gobind Singh, основател на Khalsa.

На жените сикхи се забранява да подрязват окосмение по която и да било част от тялото си, включително да подрязват веждите си, а на мъжете сикхи се забранява да подстригват брадите си.

Kara - стоманена гривна

Символ на сдържаност и благородство.

Символ, че сикх е свързан с Гуру.

Напомняне, че сикх не трябва да прави нищо, което Гуру не би одобрил.

Символ на Бог, който няма начало или край.

Символ на постоянна връзка с общността - като брънка от веригата на Khalsa Sikhs (думата за връзка е „kari“).

Кара е изработен от стомана, а не от злато или сребро, защото не е украшение.

Някои жени също избират да носят традиционни облекла.

Kanga – дървен гребен

Символизира чист ум и тяло; тъй като поддържа косата чиста и подредена.

Той символизира значението на грижата за тялото, което Бог е създал. Това не е в противоречие с целта на сикха да премине отвъд телесните проблеми; Тъй като тялото е средство за просветление, човек трябва да се грижи за него по подходящ начин.

Kachha – специално бельо

Това са чифт панталони, които не трябва да стигат до под коляното. Това е особено полезно облекло за сикхски воители от 18-ти и 19-ти век, бидейки много подходящи за воюване на кон. Те е символ на целомъдрие.

Kirpan – церемониален меч

Не съществува фиксиран стил на Кирпан и той може да бъде от няколко инча до три метра. Съхранява се в кания и може да се носи над или под облеклото.

Кирпан може да символизира:

- духовност
- Войникът на войниците-светии
- Защита на доброто
- Защита на слабите
- Борбата срещу несправедливостта
- Метафора за Бога

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

За един сикх фактът, че Гуру е инструктирал сикхите да носят 5 К, е напълно достатъчна причина и повече нищо не трябва да се казва.

С всяка следваща година от историята на сикхите символите са станали много по-мощни.

Всеки сикх си спомня, че всеки сикхски воин, светец или мъченик от 1699 г. и всеки жив член на халсата, е обединен с тях, за да приеме същите 5 К.

7.3.2. Церемония по даване на име

Сикхски бебешки ритуали

Сикхите следват инструкциите за всички церемонии (раждане, именуване и брак), изложени в Сикх Рахит Мариада (кодекс за поведение на сикхи) и следвайки свещената книга Guru Granth Sahib.

Молитвата е първото действие на жените сикхи, когато разберат, че са бременни. Когато бебето се роди, думите на Mool Mantar (ключова молитва, съставена от Guru Nanak) биват прошепнати в ушите на детето и капка мед се поставя в устата.

Също така е обичайно родилката да посети храма, веднага щом ѝ е физически възможно след раждането, обикновено това е в рамките на четиридесет дни от раждането на детето.

След влизането в Gurdwara, Guru Granth Sahib бива отворен на случаен принцип от Granthi (свещеник) и пасажът, който се пада на отворената страница бива прочетен на глас. Семейството избира име, като използва първата буква от химна на отворената страница. Името на бебето е обявено на събранието, Granthi също ще добави Singh (лъв) като фамилия, ако бебето е момче, и Kaur (принцеса), ако детето е момиче.

За да бъде отпразнувано събитието, на събралите се се раздава Karah Parshad, сладко ястие, приготвено от брашно, грис, масло и захар.

Церемонията по именуване на сикхи е много специален повод и често Gurdwara е пълен с участници в специалното събитие.

7.3.3. Сватбена церемония

Бракът на сикхите се нарича Ананд Карадж. Тази форма на брак е въведена от времето на сикхските гуру и е получила законово признание по време на британското управление в Индия чрез Закона за брака Ананд 1909.

Според централно одобрения кодекс сикх (Sikh Reht Maryada), лицата, които не изповядват сикхската вяра, не могат да сключат брак според церемонията на Ананд Карадж.

Възрастните сикхи момчета и момичета се женят, когато са напълно в състояние да поемат отговорностите на семейния живот. Детският брак е забранен. Сикхските бракове могат да бъдат организирани и подпомагани от родителите, но това не е необходимо. Момчетата и момичетата могат да се срещат директно и да се оженят. Религиозните напътствия са, че сикхски мъж и жена трябва да влязат в брак, без да се замислят за кастата на бъдещия съпруг.

Церемонията по ангажимента може да се проведе преди сватбата, но това не е необходимо. Всеки ден, подходящ за двамата може да бъде избран за сватбата, независимо от суеверията за благоприятни, добри или лоши дни. Хиндуистки тип брачни ритуали са строго забранени.

Повечето бракове се провеждат сутрин. Церемонията започва със среща на двете страни, наречена Милни, на която се пеят свети шабади (химни от Писанието на сикхите, Гуру Грант Сахиб). Често се казва и ардаас (молитва) без да е предписано.

Двете страни казват сикхския поздрав един на друг с "Вахегуру Джи Ка Халса, Вахегуру Джи Ки

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

Фатих" (Халса принадлежи на Чудния дарител на Знанието, на когото също принадлежи победата).

В Gurdwara се провеждат много специални церемонии, каквито са и сватбите.

Церемонията по сключване на брака се провежда на събрание в свещеното присъствие на Гуру Грант Сахиб. Пет се шабадите (сикхски химни) и момчето и момичето седят един до друг срещу Гуру Грант Сахиб. Момичето седи от лявата страна на момчето. Двойката и техните родители (или настойници) се изправят и се предлага ардаас, търсейки благословията на Уагегуру (Чудния дарител на знание) за започването на брака на Ананд.

Всеки Амритдхари сикх (мъж или жена, претърпял традиционна амитска инициация и следователно практикуващ предписания сикхски код в ежедневието) може да извърши

брачна церемония. Този упълномощен човек представя няколко от задълженията на брачния живот според ученията на Гуру. Той обяснява взаимните задължения на съпруга и съпругата.

Любовта на сикх-съпрузите се оформя по примера на любовта между човешката душа и Върховната Душа, както е описано в четирите лавана (химни, съставени от Четвъртия гуру в секцията Сухи раг на Гуру Грант Сахиб). Младоженецът и булката обещава вярност един на друг в присъствието на Гуру (Грант Сахиб) и свещеното събрание. Те приемат задълженията си, като се покланят пред Гуру Грант Сахиб. Бракът Anand е тайнство и не е необходим никакъв документ.

Основната церемония е много проста. Младоженецът носи пояс праметнат през рамо. Краят на този пояс се поставя (от бащата на булката, настойника или друго отговорно лице) в ръцете на булката. Служителят чете четирите lavan (строфа) от Guru Granth Sahib.

След четенето на първата строфа, двойката се изправя и придружава музиката, докато същият химн се пее от раги (религиозни певци), бавно вървят около Гуру Грант Сахиб, младоженецът води булката.

След като се върнат на позицията си пред Гуру Грант Сахиб след всеки от четирите химна (лавана), те трябва да стоят, докато се чете следващата строфа, преди да започне следващата обиколка, докато същата строфа се пее от раги. (Днес обаче двойките предпочитат да седят след всяко обикаляне на Гуру Грант Сахиб. Очевидно, макар и тромаво, това изглежда е станало приемливо.)

След четирите лавана химнът на Ананд Сахиб се чете от рагите. Има ардаас (молитва) за завършване на церемонията. Прочита се Светият Вак (произволно четене на химн от Гуру Грант Сахиб) и на всички присъстващи се раздава светия сладък пудинг Карах Пасад.

Обобщение на това, което е позволено и какво е забранено

Лицата, които не изповядват сикхската вяра, не могат да се врекат в брак с церемонията на Ананд Карадж.

Детският брак е забранен.

Всички сикхови суеверия за добри или лоши дни и ритуали преди, по време на и след брак са строго забранени.

Сикхи практикуват моногамия.

Вдовиците или вдовците могат да се оженят отново.

Докато ролите на съпруга и съпругата се разглеждат като допълващи се (и въпреки ерозията на

Номер на проекта: 2017-1-IT02-KA201-036784

някои сикхски ценности поради близостта и влиянието на индуското мнозинство в Индия), равнопоставеността на жените и мъжете са залегнали в учението на Guru Granth Sahib.

Видео материали

5 К- видео за 5те К

Церемония за кръщаване – видео със сикхска кръщелна церемония

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.